

TÀI LIỆU THƯỜNG HUẤN PHAN SINH HỌC

Irênê Nguyễn Thanh Minh, OFM

Bài 1: ƠN GỌI PHAN SINH

A. MỘT CÁI NHÌN VỀ ƠN GỌI PHAN SINH:

1. Ơn gọi Phan sinh:

Giữa muôn người, Thiên Chúa đã tuyển chọn Phanxicô, một con người có những đức tính riêng phù hợp với sứ mạng mà Người muốn giao phó. Qua Phanxicô, Thiên Chúa khơi dậy trong lòng Giáo hội và thế giới một gia đình thiêng liêng, gia đình Phan sinh. Người Phan sinh Tại thế từ xưa và mãi tới hôm nay cùng được mời gọi để chia sẻ đoàn sủng ấy. Chúa Thánh Thần vẫn tiếp tục hướng dẫn chúng ta qua Tổng Hiến chương, qua nội quy, qua đường hướng của Hội đồng các cấp để không chỉ là Dòng Nhất, Dòng Nhì mà Dòng Phan sinh Tại thế cũng cần lưu tâm cố võ, tìm kiếm, tuyển chọn cho Hội Thánh những ơn gọi Phan sinh đúng yêu cầu.

2. Tuyển chọn Ơn gọi:

Trên thực tế có nhiều anh chị em giáo dân đến với Dòng Phan sinh Tại thế bởi những động lực khác nhau: Do mộ mến Cha Thánh, do quen biết với một người trong gia đình Phan Sinh, do một nhu cầu cá nhân...

Ơn gọi vào Dòng Phan Sinh Tại thế là một ơn gọi đặc biệt, đòi hỏi những điều kiện, những dấu chỉ rõ ràng có ơn gọi (những dấu chỉ phù hợp với ơn gọi).

Hãy cho tôi những thanh thép có kích cỡ, chất liệu phù hợp, tôi sẽ làm ra một dụng cụ đúng với yêu cầu của bạn. Cũng vậy, hãy cho tôi một Kitô hữu có những điều kiện, những đức tính phù hợp, tôi mới có thể huấn luyện thành một người PSTT cho Giáo hội. Việc tuyển chọn ơn gọi ngay ban đầu (đầu vào, input) là rất quan trọng.

Luật, Tổng Hiến Chương, Nội quy cũng đã đưa ra những hướng dẫn, quy định về việc tuyển chọn ơn gọi Phan Sinh Tại Thế ngay đầu vào rất cụ thể

B. NHỮNG QUY ĐỊNH VÀ HƯỚNG DẪN TUYỂN CHỌN ƠN GỌI PHAN SINH

(Trích phác đồ Huấn Luyện đã được Tiểu ban Huấn Luyện biên soạn và Ban Thường Vụ Quốc Gia thông qua)

1. Thời kỳ khai tâm:

Dự thính 3 tháng, tìm hiểu 6 tháng

- Người giới thiệu tân ứng sinh phải lưu ý:

+ tham khảo trước ý kiến của Hội đồng rồi mới đưa tân ứng sinh đến.

+ Trong khoảng thời kỳ Khai tâm, người giới thiệu hãy đồng hành với ứng sinh cách đặc biệt (Nội quy điều 27,1)

2. Những điều kiện để được nhận vào Dòng là:

Tuyên xưng đức tin Công giáo, sống hiệp thông với Hội Thánh, có một đời sống luân lý tốt, biểu lộ những dấu hiệu rõ ràng là có ơn gọi (THC 39,2).

3. Định hướng chung:

a) Tuổi tác: dưới 60 tuổi, những người trên 60 tuổi đặc biệt phải được sự cứu xét nghiêm túc và đồng thuận của Hội đồng HĐĐ địa phương.

b) Tính tình (Chịu khó, ôn hòa, khiêm tốn, đơn sơ, vui vẻ)

c) Khả năng (nhận thức, phục vụ, giúp ích)

d) Không khẩn trong Dòng khác, ưu tiên những người chưa hoặc không vướng trách nhiệm lâu dài trong các đoàn thể khác.

C. ĐỊNH HƯỚNG TRẺ HÓA DÒNG

1. Một trăm trở của chúng ta:

Đây là một định hướng đã được bàn đến từ hơn mười năm trước trong Dòng PSTT VN. Tuy nhiên, do có nhiều ý kiến ngại bị hiểu lầm, do đã quen nếp nghĩ của "Bản Luật TRĂM NĂM" (luật 1883 do Đức Lêô XIII ban hành). Do điều kiện chưa thích hợp, nên chúng ta chưa đặt thành vấn đề một cách nghiêm túc.

Định hướng trẻ hóa Dòng đã được nêu lên cụ thể trong Tổng Hiến chương khi đặc biệt dành hai điều 96, 97 nói về tổ chức Giới trẻ Phan Sinh.

Dòng PSTT gồm nhiều lứa tuổi. hiện lứa tuổi trên 60 và lứa tuổi GTPS dưới 30 đã có một số lượng tương đối hợp lý. Trong khi đó lứa tuổi từ 30 tới 60 là lứa tuổi chủ lực chúng ta còn rất thiếu.

- Nhiều anh chị cao tuổi đầy tâm huyết, với cái nhìn về tương lai của Dòng đã rất bức xúc và nhiệt thành cổ vũ cho việc trẻ hóa Dòng, không phải chỉ trẻ hóa các thành viên trong các Ban Thường Vụ mà muốn trẻ hóa những ơn gọi mới.

Hiện một số HĐĐ cũng đã mạnh dạn quy định chỉ nhận những người dưới 60 tuổi.

2. Trẻ hóa có phải là xem nhẹ người cao tuổi?

Hoàn toàn không phải. Hiện nay trong dòng PSTT có nhiều anh chị đã cao tuổi, họ là những người đã vào dòng từ lâu, hoặc đến với Dòng từ khi chưa có định hướng trẻ hóa. Dòng vui mừng tạ ơn Chúa về những anh chị đó. Dòng luôn cần đủ mọi lứa tuổi, hiện nay lứa tuổi chúng ta đang thiếu là lứa tuổi trung niên, do đó chúng ta hướng đến những ơn gọi trẻ.

3. Giải quyết thế nào cho những anh chị em cao tuổi muốn đến với Dòng?

a) Về tư tưởng:

- Cần xóa bỏ lối suy nghĩ Dòng PSTT là Dòng của người cao tuổi.
- Cần xóa bỏ lối suy nghĩ chỉ có Dòng PSTT mới là trạm đến tốt nhất cho các anh chị em giáo dân cao tuổi (vì còn nhiều Hội Đoàn khác trong Giáo xứ nữa)

b. Về hướng giải quyết:

Hội Đồng địa phương sẽ xét duyệt nhận các anh chị cao tuổi có thể phù hợp đặc biệt với lợi ích của chính họ và Dòng.

Cuối cùng, đối với những trường hợp đặc biệt, dòng trừ liệu thành phần Cảm tình viên dành cho những ai không tuyên khấn, không thuộc PSTT nhưng vẫn có thể cùng sinh hoạt với HĐĐ. (xem THC 53,5)

4. Tại sao phải trẻ hóa?

Đây là một yêu cầu mang tính thời đại. Tất cả các cơ cấu xã hội, chính trị, tôn giáo đều đang trẻ hóa những thành phần cán bộ, người phục vụ.

Yêu cầu của Luật Dòng mới (Luật 1978) đòi phải có những con người mới thích hợp.

Ơn gọi vào Dòng PSTT là ơn gọi đặc biệt, thể hiện ở lối sống và hoạt động tông đồ của các thành viên (THC 2,1). Người PSTT phải "dấn thân tiếp nối sứ mạng của thánh Phanxicô" (THC 3), do đó Dòng cần nhiều người trẻ.

Tổng Hiến Chương quy định: "Dòng PSTT cũng hãy tạo điều kiện thuận lợi cho các HĐĐ dấn thân phục vụ thế giới và đặc biệt trong đời sống xã hội" (THC 28,2). Ở điểm này Dòng cần tới lứa tuổi đang có nghề nghiệp, hoặc đang hiện diện ở các nhà máy, xí nghiệp, công sở, chợ búa, trường học v.v.

Trong nghi thức tuyên khấn, vị chủ sự có hỏi: "Anh chị em có muốn trung thành với ơn gọi này và trau dồi tinh thần phục vụ, là nét đặc biệt của người PSTT không?" Đây là điểm mà người cao tuổi mới vào Dòng sẽ khó thực hiện lời khấn hơn người trẻ.

Mở ra cơ hội cho các giáo dân trẻ dấn thân, không phải chờ tới khi già mới vào dòng PSTT. Người Kitô hữu trưởng thành không thể suy nghĩ: "Lúc trẻ sống cho ta, tới già sống cho Chúa", Dòng chúng ta cần những người như vậy.

Đây là lúc anh chị em chúng ta, mọi người, mọi lứa tuổi cần tỏ rõ lòng yêu mến Dòng bằng cách cổ võ, giới thiệu và cầu nguyện để Chúa ban thêm nhiều ơn gọi trẻ dấn thân vào Dòng PSTT.

Câu hỏi thảo luận:

- 1. Để được nhận vào Dòng PSTT đòi phải thật sự có dấu chỉ ơn gọi. Đòi hỏi đó có cần thiết lắm không?*
- 2. Những người như thế nào thì phù hợp với ơn gọi Phan sinh?*
- 3. Luật Dòng mới đòi phải có những ơn gọi trẻ, ta phải làm gì để thực hiện đòi hỏi đó?*

Bài 2: NHỮNG ĐỨC TÍNH CỦA NGƯỜI PHAN SINH

I. MỘT KHÁI NIỆM

Khi nói tới một người Phan sinh, chúng ta hình dung về Cha Thánh Phanxicô với những nét đặc biệt của riêng Ngài.

Bởi lẽ, chúng ta được Chúa Thánh Linh quy tụ vào gia đình một vị thánh khả ái, mỗi người chúng ta ắt hẳn đều yêu mến Ngài ít nhất về một điểm nào đó, "đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu" là thế.

Có thể chúng ta đã có vài nét, có thể chưa có, nhưng chúng ta hằng mong ước và rèn luyện để có những nét đặc biệt như Ngài. Và quan trọng hơn cả, chúng ta tin tưởng Chúa Thánh Linh sẽ không ngừng uốn nắn mỗi người để "con nhà tông không giống lông cũng giống cánh" với Vị Tổ Phụ của chúng ta.

Bài này chúng ta cùng học hỏi về những nét đặc biệt của người Phan sinh: Nghèo khó, Hiếu hòa, Khiêm tốn, Đơn sơ, Vui tươi.

II. NHỮNG ĐỨC TÍNH CỦA NGƯỜI PHAN SINH

1. Nghèo khó:

- Chúa Giêsu đã dạy: "Phúc thay ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Thiên Chúa là của họ" (Mt 5,3). Cuộc đời Chúa Giêsu bắt đầu bằng sự khó nghèo khi sinh ra trong mangers cỏ trong hoàn cảnh lưu lạc xa quê: và đời trần thế của Ngài kết thúc bằng cuộc hành trình thương khó từ vườn Giết-sê-ma-ni đến Núi Sọ.

- Trong Huấn ngôn 14, khi bàn về tinh thần nghèo khó, Thánh Phanxicô đã nói: "Có lắm người chuyên cần đọc kinh, cầu nguyện và ăn chay phạt xác, nhưng khi có ai nói lời gì có vẻ xúc phạm đến họ, hay lấy mất vật gì của họ thì họ liền nổi giận và mất hết bình tĩnh. Những người như thế không có tinh thần nghèo khó; bởi vì ai có tinh thần nghèo khó thì ghét bỏ mình và yêu mến kẻ và mặt mình " (x. Mt 5,39).

- Màu nhiệm Giáng Sinh khó nghèo và Màu nhiệm Chết đau khổ đã được Thánh Phanxicô say mê chiêm ngắm. Không những thế, Ngài say mê sống hai màu nhiệm ấy.

- Lắm người Kitô hữu cũng sống đạo, cũng tin yêu Chúa, nhưng khi gặp khó khăn, gian khổ liền bỏ cuộc, lùi bước. Là người Phan Sinh, chúng ta chọn bước theo Chúa Giêsu noi gương Thánh Phanxicô. Con đường đó đòi hỏi chúng ta phải nghèo khó về mặt tinh thần, với những đức tính chịu thương chịu khó, nhất là khi phải gặp lúc nghèo túng, nghịch cảnh.

- Lợi ích của đức tính nghèo khó: Với người có tinh thần nghèo khó thì cuộc đời chẳng có gì ngăn được bước chân họ đi tới. Sự nghèo túng, nghịch cảnh trở nên cơ hội tốt cho họ nói lên niềm tin của mình với Đấng vẫn hằng chịu thương khó vì yêu thương nhân loại. "Nhà nghèo mới hay con thảo, nước loạn mới biết tôi trung" là thế.

2. Hiếu hòa:

- Phút giây đầu tiên khi Chúa Giêsu mang thân phận con người, tiếng thiên thần vang lên: "Bình an dưới thế cho loài người Chúa thương". Trong bài giảng trên núi, Chúa Giêsu đã công bố: "Phúc thay ai xây dựng hoà bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa" (Mt 5,39). Chúa Giêsu không tán thành việc Phêrô dùng kiếm để tự vệ. Trước khi lên trời, Ngài chúc bình an cho các môn đệ. Chúa Giêsu là vị Vua Bình An, Vua Hòa Bình.

- Thánh Phanxicô là một vị Sứ giả Hoà Bình khi đối thoại với người Hồi giáo, khi giải hòa giữa vị Giám mục và ông Thị trưởng thành Átxidi. Ngài gặp được bình an cho tâm hồn mình, Ngài mang bình an cho mọi người.

- Bản chất con người luôn lo lắng, bất an và thích gây sự. Làm sao để tìm lại bình an cho chính mình và cho mọi người? Là người Phan Sinh, chúng ta cần phải cầu nguyện, suy gẫm để tìm lại sự bình an cho chính mình, tránh lo lắng, buồn phiền, tránh làm có gây nghi ngờ, chia rẽ, bất hòa trong anh em và cuối cùng tìm cách hàn gắn đổ vỡ, xây dựng hoà khí giữa mọi người.

- Lợi ích của tính hiếu hoà: Đức tính hiếu hoà làm cho tâm hồn ta luôn yên ổn, ít bệnh tật, yêu đời, lạc quan và được thiện cảm của người khác. Chúa Giêsu chúc phúc cho những ai kiến tạo hoà bình.

3. Khiêm tốn:

- Chúa Giêsu dạy chúng ta "Ai hạ mình xuống thì sẽ được nâng lên, ai nâng mình lên thì sẽ bị hạ xuống". Ngài là một gương mẫu của đức khiêm nhường: "Anh em hãy học cùng tôi vì tôi có lòng hiền từ và khiêm nhường trong lòng". Câu nói đó có làm cho chúng ta nghĩ rằng Ngài tự đề cao mình không? Đề cao thì không phải là khiêm tốn? Hiểu cho đúng thì sống khiêm tốn là sống đúng sự thật và khiêm tốn phải xuất phát từ trong lòng.

- Trong Huấn ngôn 17, Thánh Phanxicô đã nói: "Phúc thay người tôi tớ (Mt 24, 46) khi được Chúa dùng để nói và làm điều lành mà không tự tôn mình lên hơn khi Chúa nói và làm điều lành qua người khác ...". Trong Huấn ngôn 19, thánh nhân nói: "Phúc thay người tôi tớ khi được kẻ khác tán dương và đề cao mà vẫn không coi mình là tốt hơn khi bị chê là ti tiện, vì trước mặt Thiên Chúa, con người như thế nào thì thực chất là thế ấy, chẳng có gì hơn...".

- Khiêm tốn phải xuất phát từ trong lòng. Hiểu sai ý nghĩa của đức tính khiêm tốn có thể khiến ta nhút nhát, e ngại không dám làm, dám nói và như thế ta sẽ như cây vả không sinh hoa quả, và như thế là trái với Phúc Âm.

4. Đơn sơ:

- Chúa Giêsu dạy: "Anh em hãy đơn sơ như chim bồ câu". Ngài còn đưa ra một mẫu người đơn sơ để ta noi gương "Anh em hãy như trẻ nhỏ". Chính Ngài sống rất đơn sơ từ lời nói đến cách sống.

- Tập sách "Những bông hoa nhỏ" kể lại cho chúng ta cuộc đời Cha Thánh và các tu sĩ đầu tiên sống và hành động thật đơn sơ...

- Là người Phan Sinh, ta phải tập sống đơn sơ như Chúa dạy. Có đơn sơ, ta dễ dàng chấp nhận, hòa đồng và cộng tác với mọi người. Có đơn sơ, ta dễ dàng thực hành Lời Chúa, dám sẵn sàng nhận những nhiệm vụ dù mới lạ, khó khăn với một lòng tin tưởng vào Thiên Chúa là Người Cha luôn ở bên cạnh chúng ta.

5. Vui tươi

- Lời Chúa là Tin Mừng lớn nhất cho mọi người, mọi thời đại. Càng đọc, càng nghe, càng suy gẫm, càng sống Lời Chúa lòng ta lại càng đầy tràn nguồn suối mát niềm vui.

- Thánh Phanxicô rất say mê Lời Chúa, đặc biệt là các sách Phúc Âm. Nhờ đó, Ngài đã gặp được nguồn vui bất tận. Niềm vui hoàn toàn đối với Ngài là những lúc phải đau khổ, bị hiểu lầm, bị sỉ nhục vì Chúa. Cuộc đời Ngài đã mang đến niềm hy vọng, niềm vui cho Giáo Hội, cho nhân loại.

- Điều 19 Luật Dòng dạy chúng ta phải sống Niềm Vui của một con người đã được tái sinh trong mọi hoàn cảnh.

- Chúa Giêsu đem Niềm Vui cho chúng ta. Chúng ta được yêu thương, được tha thứ, được cứu độ. Đó là niềm vui mà chúng ta phải cảm nghiệm, trong chính cõi lòng sâu thẳm của chính mình. Có niềm vui thì đời ta sẽ làn tỏa niềm vui ra xung quanh. Đó cũng là việc tông đồ ai cũng có thể làm.

- Nhiều Kitô hữu đã thu hút người khác đến với Chúa Giêsu bằng một cuộc đời luôn bình an, vui tươi trong mọi hoàn cảnh.

III. THAY LỜI KẾT

Muốn đồng hình đồng dạng với Chúa Giêsu, Thánh Phanxicô đã quyết thực hành năm đức tính trên đây một cách rõ nét. Nhờ đó Ngài đã thu hút chúng ta đến với Dòng Phan sinh Tại thế.

Như một người được mời tham dự tiệc cưới, có thể trước đây mỗi người chúng ta còn thiếu những đức tính Phan sinh. Đã vào tiệc cưới thì Chúa muốn chúng ta phải mặc áo cưới. Năm đức tính của người Phan sinh trang điểm thêm cho chiếc áo cưới thêm rực rỡ mà trước hết mang lại niềm hoan cho bản thân mình và sau đó đem lại vẻ đẹp, niềm vui cho đời. Đó là điều mà người Phan sinh Tại thế chúng ta phải luôn trau dồi vậy.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Anh chị có yêu thích các đức tính Phan sinh đã nêu ở trên không? Anh chị có tập được một đức tính nào chưa? Làm sao anh chị tập rèn được, xin chia sẻ cùng mọi người.

2. Xin chia sẻ cho mọi người vài tấm gương sống các đức tính trên mà anh chị đọc được hoặc gặp được xung quanh.

Bài 3: CÁCH THỨC SỐNG CỦA NGƯỜI PHAN SINH

(NGƯỜI PHAN SINH BUỘC PHẢI GIỮ NHỮNG ĐIỀU GÌ?)

Luật và Tổng Hiến Chương của Dòng PSTT được kết cấu một cách rất rõ ràng và gọn nhẹ, gồm 3 chương:

- *Vị trí của Dòng PSTT*
- *Cách thức sống và hoạt động tông đồ*
- *Đời sống trong Huynh đệ đoàn*

Chương 1 và chương 3 nhằm giới thiệu Dòng PSTT và bàn đến cách tổ chức hành chánh. Còn chương 2 là quan trọng nhất, vì nói đến bản chất, tinh thần và linh đạo của người PSTT như thế nào.

Trong thời gian Huấn luyện khởi đầu, chúng ta đã học tập kỹ càng và chi tiết về Luật và Tổng hiến chương, nay tôi chỉ muốn tóm tắt, để chúng ta có một cái nhìn tổng hợp, căn cơ và chính yếu về các đòi hỏi căn bản của một người PSTT đã dấn thân vĩnh viễn.

1. Người PSTT là người khấn giữ Phúc âm Đức Giêsu Kitô theo gương Thánh Phanxicô trong hoàn cảnh tại thế của mình (LD 4,1, THC 8,1).

Khấn giữ Phúc âm Đức Giêsu Kitô là quyết tâm sống những gì Phúc Âm dạy, và nhất là quyết tâm "bước theo vết chân Đức Giêsu Kitô" như Cha Thánh đã nêu gương. Điều này đòi hỏi người PSTT:

- *Phải đích thân và chuyên cần học tập Phúc âm (THC 9,2), nghĩa là siêng năng nghe, đọc, suy gẫm Phúc Âm và đem ra thực hành.*
- *Phải có một dự phóng đời sống tập trung vào con người Đức Kitô bằng cách đi theo vết chân người (THC 9,1)*

Đi theo vết chân Đức Kitô nghĩa là bắt chước Người, trở nên đồng hình đồng dạng với Người. Luật Dòng dạy chúng ta rằng: "Như Đức Giêsu là Đấng thờ phượng Chúa Cha cách đích thực, anh chị em hãy làm cho việc cầu nguyện và chiêm niệm trở nên linh hồn cho đời sống và hành động của mình" (LD 8)

Để chi tiết hóa điều này, Luật Dòng dạy ta 2 việc:

a. "Anh chị em hãy tham gia vào đời sống bí tích của Hội Thánh, nhất là bí tích Thánh Thể" (LD 8), bí tích Hòa Giải (LD 7). "hãy tham dự các bí tích của

Hội Thánh" (THC 14,3). Về điểm này, tối thiểu chúng ta phải giữ luật chung của Hội Thánh, nghĩa là phải xưng tội một năm ít là một lần, phải Rước Lễ ít là một lần trong mùa Phục sinh. Nhưng tinh thần của Luật Dòng luôn mời gọi chúng ta siêng năng lãnh nhận các Bí Tích hơn nữa.

b. "Anh chị em hãy tham gia Kinh Nguyện Phụng Vụ theo một trong những cách thức được Hội Thánh đề ra" và sách Nghi thức đưa ra những cách thức như sau:

- *Hằng ngày đọc Giờ Kinh Sáng và Kinh Chiều, chung hoặc riêng (hiểu theo nghĩa Kinh Sáng và Kinh Chiều của Các Giờ Kinh Phụng Vụ).*
- *Hằng ngày đọc Các Giờ Kinh Phụng Vụ (dưới hình thức rút ngắn và thích nghi của Hội Thánh địa phương)*
- *Hằng ngày đọc Kinh Thần Tụng ngắn về Đức Trinh Nữ Maria (không thấy phổ biến tại Việt nam)*
- *Hằng ngày đọc kinh Thần tụng Thương Khó của Thánh Phanxicô (có in trong sách Bút tích Thánh Phanxicô)*
- *Hoặc đọc Thần Tụng 12 Kinh Lạy Cha (kèm theo những đoạn Kinh Thánh ngắn càng tốt)*

THC điều 14 nhắc chúng ta rằng: "Anh chị em và các HĐĐ tuân theo những chỉ dẫn của sách Nghi Thức liên quan tới các cách thức tham dự khác nhau vào kinh nguyện phụng vụ của Hội Thánh, ưu tiên cho việc cử hành Các Giờ Kinh Phụng Vụ (14.4)

Vậy thiết tưởng người PSTT đã khấn vĩnh viễn không thể bỏ qua một trong những cách thức kinh nguyện này, để thánh hóa ngày sống của mình và để hiệp thông với toàn gia đình Phan Sinh cũng như với toàn thể Hội Thánh.

Đề nghị anh chị em PSTT/VN đã dấn thân vĩnh viễn, nếu được nên đọc toàn bộ các Giờ Kinh Phụng Vụ, nếu không được, nên đọc giờ Kinh Sáng và giờ Kinh chiều, hoặc đọc Kinh Nhật Tụng của Dòng PSTT đã được soạn thảo trước đây (chẳng hạn như kinh nguyện do Canada soạn thảo), hoặc đơn giản nhất là đọc 12 kinh Lạy Cha mỗi ngày, nên chia ra 6 kinh Lạy Cha vào buổi sáng và 6 kinh Lạy Cha vào buổi chiều, để hiệp thông với kinh nguyện của toàn gia đình Phan sinh cũng như với toàn thể Hội Thánh.

2. Người PSTT khẩn giữ Phúc Âm Đức Giêsu Kitô trong Dòng PSTT, nghĩa là trong một Huynh Đệ Đoàn, chứ không phải với tính cách cá nhân.

THC điều 3,3 nói: "Ơn gọi vào Dòng PSTT là ơn gọi sống Phúc Âm trong sự hiệp thông huynh đệ", và điều 28,1 còn nói rõ hơn: "HĐĐ của Dòng PSTT bắt nguồn từ cảm hứng của Thánh Phanxicô Átsidi là người đã được Đấng Tối Cao mạc khải cho biết tính cách hoàn toàn phúc âm của việc sống chung thành HĐĐ.

Có người, sau khi đã khẩn hứa, lơ là hoặc xem thường việc đi họp, người ấy hãy nhớ rằng THC nói rất mạnh về việc tham gia vào đời sống HĐĐ như sau: "Tháp nhập vào HĐĐ địa phương và tham gia vào đời sống huynh đệ là những yếu tố thiết yếu của việc thuộc về Dòng Phan sinh tại thế. Cần có những sáng kiến thích hợp theo chỉ dẫn của Nội Quy Quốc Gia, để duy trì sự hiệp nhất giữa HĐĐ và những anh chị em vì lý do sức khỏe, gia đình, công việc, hay vì ở xa mà bị ngăn trở không tham gia tích cực vào đời sống HĐĐ được" (53.3).

Nội Quy Quốc Gia của chúng ta (1-4-2004) đã mạnh dạn nói như thế này: "Ơn gọi vào Dòng PSTT là ơn gọi đặc thù nên anh chị em nào đã khẩn trong dòng, nếu có tham gia các hội đoàn và phong trào Công giáo thì vẫn phải dành ưu tiên cho các sinh hoạt của dòng PSTT" (NQQG 2004 32,1). Chúng ta đã nghiêm chỉnh thực thi điều này chưa?

Vì vậy người PSTT đã dần thân vĩnh viễn không thể bỏ họp chính thức và định kỳ của HĐĐ mình mà không thấy mình có lỗi với HĐĐ và với Thiên Chúa (do lời khẩn hứa). Hoặc giả họ không còn là PSTT nữa, vì "tháp nhập vào HĐĐ địa phương và tham gia vào đời sống huynh đệ là những yếu tố thiết yếu của việc thuộc về Dòng PSTT".

Không những chúng ta phải trung thành đi họp mà tích cực hơn. THC điều 26,2 mời gọi chúng ta: "Trong các HĐĐ, anh chị em hãy cổ võ sự thông cảm lẫn nhau, lo sao cho bầu khí các buổi họp được niềm nở, phản ánh niềm vui. Anh chị em hãy khích lệ nhau làm việc thiện". Trách nhiệm này không phải của riêng Hội đồng hay của anh chị Phục vụ mà của toàn thể mọi thành viên, như THC điều 30 nói: "Anh chị em đồng trách nhiệm về đời sống của HĐĐ mình và về toàn dòng PSTT... Ý nghĩa của việc đồng trách nhiệm nơi các thành viên đòi hỏi anh chị em phải đích thân hiện diện, phải làm chứng tá, phải cầu nguyện và cộng tác tích cực theo khả năng của mỗi người và theo sự dẫn thân linh hoạt của HĐĐ..."

Cuối cùng cũng phải nói một điều đau lòng, nhưng không thể bỏ qua để ngăn ngừa chúng ta là: "Các anh chị em vắng mặt trong các buổi họp HĐĐ địa phương trong thời gian 3 tháng liên tiếp mà không thông báo thì Hội đồng có trách nhiệm tìm hiểu và nhắc nhở. Sau khi đã nhắc nhở 3 tháng mà không có kết quả thì các anh chị em này được coi như tự ý rút lui khỏi HĐĐ, Hội đồng tùy trường hợp sẽ áp dụng Điều 56 và 57 của Tổng Hiến Chương. (NQQG2004 32,4).

Thưa anh chị em, khi nói đến các đòi buộc của Luật và Tổng Hiến chương, thì đó là nói đến cái mức tối thiểu phải giữ. Mong rằng chúng ta không chỉ giữ mức tối thiểu, nhưng còn muốn vươn lên cao hơn nữa để đạt tới Đức Ái hoàn hảo, như Thiên Chúa và Hội Thánh luôn kỳ vọng nơi chúng ta.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

- 1. Lời Tuyên Khán Vĩnh Viễn đòi buộc tôi những điều gì?*
- 2. Luật và Hiến chương dạy ACE phải "đích thân hiện diện" trong các buổi họp (THC 30,2) và thánh hóa đời sống hàng ngày bằng một hình thức nào đó của Kinh Nhật Tụng (LD 8), tôi đã thực hành 2 điều căn bản này như thế nào?*
- 3. Tổng Hiến chương điều 56.2 quy định "việc liên tục và trong thời gian dài không thi hành những đòi buộc xuất phát từ đời sống HĐĐ và những cách xử sự khác đối nghịch nghiêm trọng với Luật Dòng, phải được Hội Đồng giải quyết trong một cuộc đối thoại với đương sự...". HĐĐ của anh chị đã gặp trường hợp nào như vậy không? (Nguyễn Thanh Minh)*

Bài 4: TINH THẦN ĐỒNG TRÁCH NHIỆM

Hội Thánh là một cộng đoàn Dân Thiên Chúa. Nói tới đời sống Hội Thánh thì không thể không nói tới sự hiệp thông. Nói tới sự hiệp thông thì không thể không nói tới tinh thần đồng trách nhiệm, vì không đồng trách nhiệm thì không có sự hiệp thông. Tổng hiến chương điều 18.1 viết: "Anh chị em Phan sinh tại thế được mời gọi cống hiến một sự đóng góp cá nhân do con người và sứ điệp của Thánh Phanxicô Atxidi gợi hứng, nhằm thiết lập một xã hội, trong đó phẩm giá con người, tinh thần đồng trách nhiệm và tình yêu thương sẽ là những thực tại sống động".

Tinh thần đồng trách nhiệm của người Phan sinh không chỉ dừng lại trong phạm vi đời sống Hội Thánh, đời sống HĐĐ mà còn phải được thể hiện trong đời sống toàn thể nhân loại. Trong bài này chúng ta chỉ dám bàn đến tinh thần đồng trách nhiệm trong HĐĐ. Có đồng trách nhiệm trong HĐĐ rồi chúng ta mới dám nói tới những gì cao hơn, lớn hơn.

I. THẾ NÀO LÀ NGƯỜI CÓ TINH THẦN TRÁCH NHIỆM

Cuộc sống luôn đặt ra cho ta những việc phải làm. Việc bổn phận đối với bản thân, với gia đình, với quê hương, với Giáo hội. Làm tròn bổn phận là trách nhiệm của mỗi người chúng ta, nếu ai cũng ý thức điều đó thì cuộc sống mới tiến triển và chính mỗi người cũng được hưởng thụ những hoa quả đó.

Người Kitô hữu trưởng thành là người chu toàn công việc không phải vì phần thưởng, cũng không phải vì sợ hình phạt nhưng với ý thức trách nhiệm phải làm.

Chúa Giêsu đã dạy: "Đối với anh em cũng vậy, khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói, chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đấy thôi" (Lc 17,10).

II. BA BƯỚC XÂY DỰNG TINH THẦN ĐỒNG TRÁCH NHIỆM

1. Chu toàn trách nhiệm.

Huynh đệ đoàn được linh hoạt bởi một Hội Đồng, trong đó mỗi trách vụ gắn liền với những trách nhiệm điều hành cụ thể. Không riêng gì Hội Đồng, Tổng hiến chương còn nói tới trách nhiệm của mọi thành viên, ví dụ: việc huấn luyện, việc cổ võ ơn gọi, việc cùng chia sẻ chi phí... Nói chung là mọi thành viên đều chịu trách nhiệm về đời sống HĐĐ. Tổng hiến chương, Nội quy đều đưa ra những quy định có tính bắt buộc, mỗi thành viên có trách nhiệm phải tuân giữ. Bài thường huấn số 3 Cha Trợ Úy đã nhắc lại một số đòi buộc như tham dự các buổi họp định kỳ hàng tháng, đọc kinh Nhật tụng...

Tuy nhiên, việc chúng ta vào Dòng, việc khấn tuân giữ Luật Dòng là những hành vi hoàn toàn tự nguyện bởi một động cơ duy nhất là Yêu thương (Đức Ái). Chu toàn trách nhiệm với ý thức tự giác, vui vẻ thì việc nào cũng nhẹ

nhàng, êm ái. "Anh em hãy mang lấy ách của tôi vì ách tôi êm ái và gánh tôi nhẹ nhàng" (Mt 11, 29).

Chỉ chu toàn trách nhiệm đòi buộc tối thiểu, đó là bước thứ nhất, rất cần thiết nhưng chưa đủ. Phúc Âm đòi hỏi chúng ta phải bước lên một bước cao hơn nữa.

2. Quan tâm tới việc chung

Người Phan Sinh đích thực phải quan tâm tới đời sống của anh chị em, những khó khăn của HĐĐ. Nhờ vậy, người ấy mới nhận ra được những nhu cầu của anh chị em và của HĐĐ và tìm mọi cách để giải quyết, kể cả khi mình chỉ là một thành viên bình thường.

Cha Thánh được Chúa kêu gọi trong thời kỳ Giáo hội gặp khủng hoảng nặng nề. Bởi thế, khi HĐĐ chúng ta gặp khó khăn, người Phan Sinh không nên nản chí rút lui, không phê bình chỉ trích ai, nhưng tự hỏi mình phải làm gì đây để nâng đỡ HĐĐ. Vì người đó ý thức ơn gọi của mình là noi gương Cha Thánh nhận ra ý Chúa mời gọi: "Con hãy xây dựng lại Nhà Ta đang đổ nát", nhà đó hôm nay chính là HĐĐ.

Vô tâm, vô trách nhiệm là một thực trạng đáng buồn của con người hôm nay. trong Đạo cũng không thiếu gì những người thờ ơ, lãnh đạm với Giáo hội. Quan tâm là một cách để canh tân Giáo Hội, sự quan tâm đó cần thực hiện ngay ở HĐĐ chúng ta trước tiên.

3. Đóng góp sáng kiến:

Sự quan tâm xuất phát từ lòng yêu thương luôn thúc bách chúng ta phải thưa với Chúa rằng: "Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì?"

Sự quan tâm luôn đưa tới những sáng kiến. Người biết quan tâm tự tìm biết việc phải làm mà không chờ ai nhắc nhở, luôn nêu những ý kiến xây dựng thiết thực cho Hội đồng và cho HĐĐ. Người đó dám nghĩ ra những công việc mới mẻ trong đoàn phù hợp với Giáo huấn và Phúc Âm, dám ra tay thực hiện và dám nhận trách nhiệm về mình.

III. NHÌN LẠI ĐỀ CANH TÂN

Luật Dòng 1978 của chúng ta đòi hỏi những người Kitô hữu phải thật sự trưởng thành trong cách nghĩ, cách sống. Công cuộc loan báo Tin Mừng còn

nhieu việc phải làm. Chúng ta được mời gọi vào Dòng Phan Sinh Tại Thế, một ơn gọi vừa cao cả, vừa nặng nề.

Chúa Giêsu là Đấng luôn thông cảm và khích lệ, tuy nhiên Ngài cũng là Đấng luôn đòi hỏi chúng ta phải làm lợi, phải sinh hoa kết quả cho Ngài.

Theo chân Chúa, tin vào Lời Chúa anh chị em hãy can đảm nhận lấy những trách nhiệm cho mình, đừng ngồi trách móc, đổ lỗi hoặc chờ đợi ai. Nếu mọi người đều sống như thế thì Dòng PSTT sẽ có một tương lai tươi sáng hơn. Ước được như vậy, Amen!

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

- 1. Hiện nay những người có tinh thần trách nhiệm thì quá nhiều việc, có những việc mà một đoàn viên bình thường cũng có thể làm được nhưng không ai chịu làm. Thử nhìn đoàn ta có tình trạng đó hay không? Làm sao thay đổi tình trạng đó?*
- 2. Niềm ước mơ, thao thức của anh chị về Đoàn mình lúc này là gì? Anh chị hứa sẽ làm gì để góp phần xây dựng HĐĐ?*
- 3. Thử đề ra những việc mà mỗi thành viên đều có thể thực hiện trong Đoàn.*

Bài 5: TINH THẦN PHỤC VỤ

I. TINH THẦN PHỤC VỤ LÀ NÉT ĐẶC BIỆT CỦA NGƯỜI PSTT

Chúa Giêsu đã nói về sứ mạng của mình: "Con người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người" (Mt 20,28)

Thánh Phanxicô bước theo Chúa Giêsu, Ngài đã trở nên một người nghèo khó, khiêm hạ để phục vụ những người bần cùng, bệnh tật, những người bị xã hội coi thường xa lánh.

Người PSTT tuyên khấn sống Phúc Âm của Chúa Giêsu Kitô, noi gương thánh Phanxicô Átsidi, lẽ tất nhiên không đi con đường nào khác ngoài con đường phục vụ.

Trước khi tuyên khấn, linh mục chủ tế đã thăm vấn người Phan sinh: "Anh chị có quyết tâm trau dồi tinh thần phục vụ là nét thù biệt của người PSTT không?"

Chúng ta trở thành người PSTT sau khi trả lời rõ ràng trước cộng đoàn bằng hai tiếng: "Dạ có".

II. NGƯỜI PSTT PHỤC VỤ NHƯ THẾ NÀO?

1. Phục vụ nhằm mục đích làm sáng danh Thiên Chúa

Thiên Chúa là trên hết. Trước mặt Thượng Hội Đồng Do Thái, Phêrô và Gioan khẳng khái đáp lại: "Nghe lời các ông hơn là nghe lời Thiên Chúa, xin hỏi: trước mặt Thiên Chúa điều ấy có phải lẽ chăng?" (Cv 4,19). Và các tông đồ tiếp tục sứ vụ của mình.

Trong giấc mơ ở Spôlêta, khi trả lời Thiên Chúa "Giữa ông chủ và người đầy tớ anh chọn phục vụ ai?", thánh Phanxicô đã khôn ngoan chọn lựa phục vụ ông chủ, là Thiên Chúa.

Việc tông đồ ưu tiên của người PSTT là chứng tá cá nhân trong môi trường của mình và phục vụ cho việc xây dựng Nước Thiên Chúa trong những thực tại trần thế (HC 17,1). Hiện diện tích cực trong đời sống của Hội Thánh và của xã hội (HC 31,2). Với cùng một tinh thần phục vụ, anh chị em PSTT luôn hướng mọi công việc về mục đích sáng danh Thiên Chúa và mang ơn cứu độ đến cho anh chị em đồng loại.

Xác định mục đích rõ ràng thì chúng ta dễ phân định và chọn lựa việc nào nên làm và việc nào nên hy sinh, vứt bỏ.

2. Phục vụ trong khiêm tốn, yêu thương và đồng trách nhiệm

a. Thánh Phanxicô đã từng chọn những công việc tầm thường như làm thợ hồ, quét Nhà Thờ, săn sóc người cùi... Người Phan sinh Tại Thế khi phục vụ cần phải có một thái độ khiêm tốn. Chọn những công việc nhỏ bé, hèn mọn, khó khăn, cần thiết nhưng ít người làm. Phục vụ không vì tiếng khen nhưng khi phải công khai thì phục vụ công khai mà không một chút vênh vang. Khi phải âm thầm thì phục vụ âm thầm như Chúa đã dạy: "Đừng cho tay trái biết việc tay phải làm" (Mt 6,1-6).

b. Chúa Giêsu nói: "Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần" (Mt 9, 12). Việc phục vụ của người PSTT phải ưu tiên quan tâm tới

những người đau khổ, hèn kém, người ít được xã hội quan tâm hoặc bị bỏ rơi.

c. Riêng trong đời sống HĐĐ, Luật điều 21 và THC điều 32,2 viết: "Trách vụ điều hành của anh/chị Phục vụ và của các thành viên trong Hội Đồng có thời hạn. Loại bỏ mọi tham vọng, anh chị em phải biểu lộ lòng yêu mến đối với HĐĐ qua tinh thần phục vụ và sự sẵn sàng nhận hoặc rời bỏ trách vụ".

Việc phục vụ có thời hạn nhằm giúp mọi người đồng trách nhiệm với đời sống HĐĐ.

3. Phục vụ không ngại hy sinh, không chờ quyền lợi.

- Chúa Thánh Thần là Đấng thúc đẩy chúng ta vào Dòng PSTT để đạt tới đức ái trọn hảo (Luật 2). Nhờ ơn Chúa Thánh Thần anh chị em PSTT luôn hy sinh thời giờ, sức khỏe, của cải mà vẫn vui vẻ dấn thân làm việc tông đồ.

- Chúa Giêsu đã dạy các môn đệ: "Khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy thôi" (Lc 17, 10)

Chúng ta tin tưởng vào sự công bằng và quảng đại của Thiên Chúa, luôn giữ tinh thần phục vụ vô vị lợi, vô điều kiện.

4. Phục vụ không sùng bái lòng nản chí:

Sống đạo giữa đời, chúng ta không thể tránh khỏi những cám dỗ bỏ cuộc, rút lui hoặc sống đạo cách hời hợt. Những cám dỗ đó xuất phát từ bản thân, gia đình, cộng đoàn, hoàn cảnh xung quanh.

Chọn lựa con đường của Chúa Giêsu là chọn lựa con đường có nhiều gian nan, thử thách, hy sinh "kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát"(Mc 13,13).

Chúng ta tuyên khấn sống Phúc Âm Đức Giêsu Kitô suốt đời bằng cách tuân giữ Luật Dòng. Như vậy người PSTT đã chọn suốt đời phục vụ cho một lý tưởng, lý tưởng đó đòi hỏi chúng ta phải say mê bền bỉ.

III. NHÌN LẠI

Bài hát Kinh Hòa Bình tóm lược phần nào tư tưởng sống của Thánh Phanxicô Átsidi. Bài hát đó đã được nhiều người ngoài Phan sinh, kể cả những anh chị em ngoài Công Giáo hát cách say mê. Còn chúng ta không

chỉ hát mà phải cố gắng sống thế nào để khỏi tự vấn khi nghe lại Huấn ngôn sau đây của Cha Thánh:

Huấn ngôn 6, noi gương Chúa: "Hỡi anh em, chúng ta hãy nhìn ngắm vị mục tử nhân lành chịu khổ hình thập giá để cứu chuộc đoàn chiên. Đoàn chiên Chúa đã đi theo Người trong gian khổ và bách hại, tủi nhục và đói khát, trong bệnh tật và thử thách, cùng bao nỗi đắng cay khác; Nhờ vậy, họ được Chúa cho sống muôn đời. Bởi thế, thật là xấu hổ cho chúng ta là những người tôi tớ của Thiên Chúa, vì các thánh đã hành động, còn chúng ta lại thích kể lại công việc các ngài đã làm để được vinh quang và danh dự".

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

1. *"Chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân". Anh chị suy nghĩ gì về câu nói đó?*
2. *Anh chị hãy chia sẻ những kinh nghiệm trong đời phục vụ của mình.*

Bài 6: NGƯỜI PHAN SINH TẠI THỂ SỐNG VÀ HOẠT ĐỘNG TÔNG ĐỒ

Điều 2 chương I Tổng Hiến Chương viết: "Ơn gọi vào Dòng PSTT là một ơn gọi đặc biệt, thể hiện lối sống và hoạt động tông đồ của các thành viên". Trong bài thường huấn này, chúng ta cùng tìm hiểu về đề tài: NGƯỜI PSTT SỐNG VÀ HOẠT ĐỘNG TÔNG ĐỒ.

I. SỐNG VÀ HOẠT ĐỘNG TÔNG ĐỒ CÓ CẦN THIẾT KHÔNG?

Chúng ta phải nhìn nhận một sự thật rằng trong mọi tôn giáo luôn có nhiều thành phần tín hữu sống Đức Tin cách khác nhau. Trong Đạo chúng ta cũng vậy, có người bỏ đạo, có người giữ đạo vì thói quen, vì sợ dư luận; có người chỉ giữ đạo tại tâm không chịu đi Nhà Thờ, có người siêng năng đi nhà thờ nhưng không sống đạo. Bên cạnh đó cũng không thiếu người sống đạo ở mọi nơi mọi lúc, họ thờ phượng Thiên Chúa không chỉ trong Nhà Thờ mà cả ngoài đời và họ còn say mê truyền bá đạo cho người khác. Đó là mẫu người Kitô hữu mà chúng ta muốn nhắm đến.

Nói chung, một người Kitô hữu đích thực thường phải bước qua 3 chặng:

a. Thứ nhất **Giữ đạo**: "Đó là người tuân giữ những giới luật của Chúa và Hội thánh: đi lễ Chúa Nhật, học hỏi Giáo lý, lãnh các Bí Tích, ăn chay, cầu nguyện, xưng tội, rước lễ. Chúa Giêsu từ nhỏ cũng đã học hỏi Kinh thánh, tuân giữ lề luật, gắn bó với Đền Thờ. Không ai có thể nên thánh mà không phải bước qua chặng đường này.

b. Thứ hai **Sống Đạo**: Giữ Đạo là rất cần thiết nhưng chưa đủ mà cần phải sống Đạo nữa. Chính Chúa Giêsu đã dạy: "không phải bất cứ ai thừa với Thầy: Lạy Chúa, lạy Chúa là được vào Nước Trời cả đâu! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đáng ngự trên trời thì được vào mà thôi". (Mt 7,21)

Người sống Đạo ví như cây đèn sáng không chịu úp trong thùng, nhưng đặt lên giá cao cho người đời thấy đường mà đi tới. Người sống Đạo ví như viên men, hạt muối tinh tuyền không chịu chưng bày trong tủ kiếng, nhưng đem hòa tan vào cuộc sống cho đời ngày một đáng yêu.

Người sống Đạo có khả năng thay đổi cuộc sống xung quanh nhờ sức mạnh của ánh sáng Chúa Kitô và sức lan tỏa của men muối Tin Mừng.

Tuy nhiên, một người chỉ sống Đạo tốt cũng chưa đủ, nếu người ấy không chịu nói cho người khác biết nhờ đâu mà mình đã sống tốt như vậy. Trên đời nhiều người sống tốt vì những động cơ khác nhau, nhưng người Kitô hữu phải sống tốt vì để làm sáng danh Thiên Chúa là Đáng tốt lành.

c. Thứ ba **Truyền giáo**: Đó là người biết "trả cho Thiên Chúa những gì thuộc về Thiên Chúa" và chia sẻ cho người khác kho tàng mà mình nhận được. Theo lệnh truyền của Chúa Giêsu, người đó bằng hành động và lời nói, sẵn sàng loan báo cho người khác biết về Chúa Kitô, về Tin mừng mà mình đã tin, đã sống.

Trong bài Thường huấn số 5 chúng ta đã biết:

"Với cùng một tinh thần phục vụ, anh chị em PSTT luôn hướng mọi công việc về mục đích **sáng Danh Thiên Chúa và mang ơn cứu độ đến cho anh chị em đồng loại**". Vừa Giữ Đạo, vừa Sống Đạo và Truyền Đạo chúng ta mới có thể làm sáng Danh Thiên Chúa và mang ơn cứu độ cho anh em đồng loại.

II. SỐNG VÀ HOẠT ĐỘNG TÔNG ĐỒ NHƯ THẾ NÀO?

1. Người PSTT phải sống làm sao? Với ai? Ở đâu?

Tổng Hiến chương điều 12 chỉ rõ: "Anh chị em PSTT sẽ làm chứng Đức Tin của mình trước những người khác:

- trong đời sống gia đình,
- trong công việc,
- trong niềm vui và nỗi đau,
- trong cuộc gặp gỡ với mọi người, tất cả đều là anh em của cùng một Cha,
- trong sự hiện diện và tham gia vào đời sống xã hội,
- trong tương quan huynh đệ với mọi tạo vật.

Chúa Giêsu gọi những người sống đạo là người khôn ngoan "Vậy ai nghe những Lời Thầy nói đây mà đem ra thực hành, thì ví được như người không xây nhà trên đá" (Mt 7,24). Không những chỉ sống tốt mà còn phải sống làm chứng bằng lời nói và bằng những cách thức thích hợp để mình thực là môn đệ của Chúa Kitô. Vì Chúa Giêsu dạy chúng ta đừng sợ làm chứng Đức Tin: "Phàm ai tuyên bố nhận Thầy trước mặt thiên hạ thì Thầy cũng sẽ tuyên bố nhận người ấy trước mặt Cha Thầy (Mt 10,32).

2. Người PSTT hoạt động tông đồ như thế nào?

"Được mời gọi cộng tác vào việc xây dựng Hội Thánh như là Bí Tích cứu độ mọi người và được trở thành **"chứng nhân và khí cụ của sứ mạng Hội Thánh"**, anh chị em Phan sinh tại thế nhờ Bí Tích Thánh tẩy và lời khấn hứa sống Phúc Âm, loan báo Đức Kitô bằng đời sống và bằng lời nói của mình..."

"...Việc tông đồ ưu tiên của anh chị em là chứng tá cá nhân trong môi trường sống của mình và phục vụ cho việc xây dựng Nước Thiên Chúa trong những thực tại trần thế" (THC 17,1).

"Trong các HĐĐ, hãy chuẩn bị cho anh chị em biết phổ biến sứ điệp Phúc Âm "trong đời sống thường ngày của thế giới" và cộng tác vào việc giảng dạy giáo lý trong các cộng đồng Hội Thánh" (THC 17,2).

"Những ai được mời gọi chu toàn sứ mạng của giảng viên giáo lý, của người đứng đầu một cộng đoàn Hội Thánh hoặc của những thừa tác vụ khác, họ đều phải như thánh Phanxicô yêu mến Lời Chúa, tin tưởng vào những người rao giảng Lời Chúa và có lòng nhiệt thành như khi Người tiếp

nhận nơi Đức Giáo Hoàng sứ mạng rao giảng sự ăn năn đền tội" (THC 17,3).

"Việc tham gia vào thừa tác vụ thánh hóa mà Hội Thánh thực hành trong phụng vụ, trong kinh nguyện, trong các việc đền tội và bác ái, cần được anh chị em thực hiện trước hết trong gia đình mình, kể đến trong Huynh đệ đoàn và sau cùng, bằng sự hiện diện tích cực của mình trong Hội Thánh địa phương và trong xã hội" (THC 17,4).

Hoạt động tông đồ, loan báo Tin mừng đối với người Kitô hữu là một mệnh lệnh của Chúa Giêsu, đồng thời cũng là một mệnh lệnh xuất phát từ nội tâm đầy tràn lòng yêu mến Chúa. Thánh Phaolô đã nói: "Thật khốn cho tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng". Ước gì kinh nghiệm đó cũng sẽ là kinh nghiệm của mỗi anh chị em PSTT chúng ta.

III. KẾT LUẬN

Ơn gọi vào Dòng PSTT là một ơn gọi huệ lớn lao mà Thiên Chúa đã ban cho chúng ta. Sống những đòi hỏi của Luật Dòng không phải là mang lấy một gánh nặng mà là sống một đời sung mãn, giàu có. Chúa Giêsu đã sống, thánh Phanxicô đã sống, chúng ta cũng được mời gọi sống như vậy. Đừng sợ! Vì Chúa ở cùng chúng ta trong cuộc sống. Hy vọng anh chị em ý thức mình là người Phan sinh Tại thế nên phải luôn cố gắng sống và hoạt động tông đồ.

CÂU HỎI THẢO LUẬN:

- 1. "Lòng có đầy thì miệng mới nói ra". Lòng anh chị em đã đầy niềm vui có Chúa đến mức nào và anh chị em đã nói ra niềm vui đó như thế nào? Xin chia sẻ.*
- 2. Thực hành Lời Chúa trong cuộc sống có phải là một đòi hỏi quá cao đối với người giáo dân không? Xin chia sẻ những câu Tin mừng mà anh chị đã đem ra thực hành và gặt hái kết quả.*

Bài 7: ĐỜI SỐNG HUYNH ĐỆ ĐOÀN

A. ƠN GỌI SỐNG THÀNH HUYNH ĐỆ ĐOÀN

- *HĐĐ của Dòng PSTT bắt nguồn từ cảm hứng của Thánh Phanxicô Átxidi, là người đã được Đấng Tối cao mạc khải cho biết tính cách hoàn toàn Phúc Âm của việc sống chung thành HĐĐ (THC 28,1).*
- *Ơn gọi vào Dòng PSTT là ơn gọi sống Phúc Âm trong sự hiệp thông huynh đệ. Các thành viên họp thành những đoàn thể trong Hội Thánh, được gọi là HĐĐ (THC 3,3).*
- *Tháp nhập vào HĐĐ địa phương và tham gia vào đời sống huynh đệ là những yếu tố thiết yếu của việc thuộc về Dòng PSTT (THC 53,3)*

Qua 3 đoạn THC trích dẫn ở trên, chúng ta đã nhận ra đời sống HĐĐ vừa là một ơn gọi thiêng liêng, vừa là một đòi hỏi cấp thiết. Nhận ra và sống được điều đó thì ơn gọi PSTT mới có thể đem lại lợi ích cho bản thân và cho Hội Thánh.

II. LÀM GÌ ĐỂ PHÁT HUY ĐỜI SỐNG HĐĐ?

a. Vai trò của Hội đồng HĐĐ:

- Trên hết mọi sự, các anh chị Phục Vụ và các thành viên Hội Đồng phải sống và cố võ tinh thần và sự hiệp thông đích thực giữa các anh chị em, với các HĐĐ khác nhau và với gia đình Phan sinh. Trên hết mọi sự, họ phải hết lòng lo cho toàn thể HĐĐ sống bình an và hòa giải (THC 32,1)
- Trách vụ của người Phục Vụ hoặc thành viên Hội Đồng là một sự phục vụ huynh đệ, một quyết tâm cảm nhận mình luôn sẵn sàng và có trách nhiệm với anh chị em và HĐĐ, để giúp mỗi người thể hiện mình trong ơn gọi, và để mỗi HĐĐ là một cộng đoàn Hội thánh và Phan sinh thật sự, hiện diện cách tích cực trong đời sống của Hội thánh và của xã hội (THC 31,2).

b. Vai trò của HĐĐ:

- Trong các HĐĐ, anh chị em hãy cố gắng vượt sự thông cảm lẫn nhau, lo sao cho bầu khí các buổi họp được niềm nở, phản ánh niềm vui. Anh chị em hãy khích lệ nhau làm việc thiện (THC 26,2).
- HĐĐ phải tạo cơ hội cho các thành viên gặp gỡ và cộng tác với nhau, qua những buổi họp càng nhiều càng tốt, tùy theo hoàn cảnh và tạo điều kiện thuận lợi để tất cả anh chị em tham dự (Luật 24, THC 53,1).
- Cần có những sáng kiến thích hợp theo chỉ dẫn của Nội Qui Quốc Gia, để duy trì sự hiệp nhất giữa HĐĐ và những anh chị em vì lý do sức khỏe, gia đình, công việc, hay vì ở xa mà bị ngăn trở không tham gia tích cực vào đời sống HĐĐ được (THC 53,3).
- HĐĐ duy trì lòng tưởng nhớ, biết ơn với những anh chị em quá cố và hiệp thông với họ qua kinh nguyện và Lễ Tế Tạ Ơn (THC 53,4).
- Để điều hành và phối hợp các HĐĐ cũng như Dòng, cần thăng tiến con người và khả năng mỗi anh chị em và mỗi HĐĐ (THC 33,1).

c. Vai trò của mỗi thành viên trong HDD:

- Cần tôn trọng sự đa dạng trong lối sống lý tưởng Phan sinh và sự khác biệt văn hóa (THC 33,1).
- Ý nghĩa của việc đồng trách nhiệm nơi các thành viên đòi anh chị em phải đích thân hiện diện, phải làm chứng tá, phải cầu nguyện và cộng tác tích cực theo khả năng của mỗi người và theo sự dẫn thân linh hoạt của HĐĐ (THC 30,2)
- Chính trong tinh thần hoán cải đó mà lòng yêu mến canh tân Hội Thánh phải được sống, kèm theo sự canh tân của cá nhân và tập thể. Hoa trái của hoán cải, một sự đáp trả cho tình yêu Thiên Chúa, là những hành động bác ái trong tương quan với anh chị em (THC 13,2).
- Anh chị em PSTT sẽ cố gắng giảm bớt nhu cầu cá nhân để có thể chia sẻ của cải tinh thần và vật chất với anh chị em mình nhiều hơn, nhất là với những người thiếu thốn hơn cả (THC 15,3)

III. NHỮNG BIỂU HIỆN LÀM SUY GIẢM ĐỜI SỐNG HĐĐ

- Các thành viên trong Hội Đồng chia rẽ, không cộng tác với nhau trong công việc điều hành.

- Các thành viên trong Đoàn thiếu niềm nở khi đón nhận người mới
- Các thành viên trong Đoàn ít có cơ hội chia sẻ đời sống, thảo luận về bài học, thăm viếng lẫn nhau.
- Các thành viên trong Đoàn không tích cực, không đồng trách nhiệm trong mọi sinh hoạt.
- Các thành viên trong Đoàn thiếu niềm nở, yêu thương huynh đệ.
- HĐĐ sống khép kín, không tham gia các hoạt động của Giáo xứ, của xã hội và của gia đình Phan sinh.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. *Đóng góp chủ yếu của HĐĐ/PSTT cho Hội Thánh đó là việc xây dựng HĐĐ thành một cộng đoàn yêu thương huynh đệ?*
2. *"Lần đầu tiên gặp một anh chị em Phan sinh ở một HĐĐ khác, tôi vẫn cảm thấy thân thiện như trong một gia đình". Một số anh chị em Phan sinh đã sống qua kinh nghiệm đó, còn các anh chị có kinh nghiệm nào về đời sống Huynh đệ Phan sinh để chia sẻ không?*

Bài 8: NGƯỜI PHAN SINH TẠI THẾ - CON NGƯỜI NHÂN BẢN

Việc huấn luyện trong Dòng PSTT nhằm giúp mỗi người trưởng thành về mặt nhân bản Kitô giáo và Phan sinh. Đó là một người "đầy đủ tính nhân bản", trở nên Kitô hữu và muốn sống "nền nhân bản Kitô" của mình thông qua tinh thần Phan sinh đã được viết trong Luật Dòng PSTT.

I. MỤC TIÊU NHẢM ĐẾN

Hãy chu toàn các bổn phận riêng của đáng bậc mình trong những hoàn cảnh khác nhau của cuộc sống (luật 10). Ở điểm này, người PSTT được mời gọi cố gắng sống tốt, có ích đối với người khác và cộng đồng xã hội.

II. NOI GIỜNG CHÚA KITÔ CON NGƯỜI NHÂN BẢN HOÀN TOÀN

1. Trong gia đình:

- Chúa Kitô 30 năm chu toàn bốn phận gia đình, đó là thời gian cần thiết và có ý nghĩa trong sứ mạng của Ngài: làm người để cứu chuộc loài người.
- Trong gia đình, người PSTT hãy sống tinh thần Phan Sinh là tinh thần hòa thuận, trung tín và tôn trọng sự sống (Luật 17)

2. Trong lao động:

- Đức Giêsu, con ông thợ mộc, dĩ nhiên Ngài cũng là một người thợ lao động chân tay để nuôi sống bản thân, gia đình và phục vụ người khác.
- Người PSTT coi trọng lao động như một ân huệ và như một sự tham gia vào công trình tạo dựng, cứu độ và phục vụ cộng đồng nhân loại (Luật 16).

3. Trong xã hội:

- Chúa Giêsu sống hòa đồng, gần gũi, tiếp xúc và giải thích đạo lý với đủ mọi thành phần trong xã hội. Ngài thi hành các bốn phận của một người công dân: kê khai dân số, đóng thuế... Ngài thẳng thắn nói lên những điều giả dối của giới lãnh đạo, sự câu nệ của luật pháp. Ngài quan tâm, bênh vực, giúp đỡ những người nghèo khổ, bị xã hội loại trừ, bỏ rơi. Chúa Giêsu không tán thành bạo lực.
- Người PSTT được mời gọi xây dựng thế giới huynh đệ hơn và Phúc Âm hơn. Hãy thi hành trách nhiệm của mình với hết khả năng trong tinh thần phục vụ Kitô giáo (Luật 4), và cổ võ cho công lý, nhất là trong phạm vi đời sống công cộng (Luật 15), và là sứ giả bình an (Luật 19)

4. Trong tương quan với thiên nhiên và tạo vật:

- Chúa Giêsu sống gần gũi với thiên nhiên. Ngài ngủ gối đầu trên đá, cầu nguyện trong vườn cây. Ngài cần tới nước để làm ra rượu (tiệc cưới Cana, Ga 2). Ngài cần tới cá để lấy tiền đóng thuế. Ngài cần tới bánh để làm phép lạ nuôi dân. Ngài sử dụng của cải một cách hợp lý (thu hồi các mẫu bánh vụn).
- Người PSTT hãy quý trọng mọi tạo vật và cố gắng đạt tới một quan niệm Phan Sinh về tình huynh đệ phổ quát (Luật 18).

III. ĐIỀU CHỈNH LẠI LỐI SỐNG

1. Chúng ta đã quan tâm, dấn thân cho Giáo hội và xã hội trong những thực tại chung quanh, thường ngày với mức độ nào?
2. Chúng ta có nhận ra những ân sủng đã lãnh nhận chưa? Có nhận ra, chúng ta mới biết vui mừng cảm ơn và chia sẻ các ơn này cho người khác để làm phong phú cho nhau. Sự chia sẻ này được thể hiện qua nhiều cách: chia sẻ trong những buổi học, chuyện trò trong những lúc thăm viếng, giúp đỡ nhau trong những lúc cần thiết.
3. Tình liên đới: sự liên đới được thể hiện trong các vấn đề thường nhật của anh chị em mình, đời sống cá nhân, gia đình của họ cũng như đời sống của HĐĐ. Đó là tinh thần đồng trách nhiệm.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Đức tính nhân bản nào nơi Chúa Giêsu mà anh chị thích nhất?
2. Theo kinh nghiệm của anh chị, sống những đức tính nhân bản có mang lại lợi ích gì không?

Bài 9: NGƯỜI PHAN SINH TẠI THẾ - SỨ GIẢ BÌNH AN

Điều 19 Luật Dòng gọi người PSTT là những sứ giả của bình an và của niềm vui hoàn hảo. Bài "Những đức tính của người Phan sinh" cũng đã nói tới "hiếu hòa" là một trong những nét đẹp về nên dung mạo người Phan Sinh.

I. BÌNH AN: MỘT ÂN BAN

1. Bình an, một ân ban từ trời:

- Trong đêm Giáng sinh, tiếng Thiên Thần ca hát "Vinh danh Thiên Chúa trên Trời, bình an dưới thế cho loài người Chúa thương". Như vậy hạt giống Bình An đã được gieo xuống từ trời cao.
- Chúa Giêsu nhắc nhở các môn đệ khi đi giảng dạy hãy chúc bình an. Như vậy, Chúa dạy chúng ta phải mang bình an đến cho mọi người, mọi nơi.

- Sau khi Phục sinh, Chúa Giêsu cũng đã nhiều lần chúc bình an cho các môn đệ. Mỗi Thánh Lễ, chúng ta lại nhận được lời chúc bình an từ linh mục chủ tế và từ anh chị em. Như vậy, chúng ta luôn nhận được những ân huệ và lời chúc bình an.

2. Bình an của Thiên Chúa khác với bình an theo quan niệm của loài người:

- Theo quan niệm của loài người: bình an là gặp mọi sự như ý, là vô sự, là không có chuyện gì gian nan, trắc trở xảy đến, bắt ta phải chịu đựng, phải vượt qua.
- Còn bình an mà Chúa Giêsu ban cho chúng ta là một ân huệ có được bởi lòng tin tưởng vào Thiên Chúa là Đấng luôn ở bên cạnh chúng ta. Chính nhờ lòng tin đó mà chúng ta không lo sợ trước mọi nghịch cảnh và mọi chướng ngại.

II. XÂY DỰNG BÌNH AN, MỘT SỨ VỤ

- Chúa Giêsu dạy: "Phúc cho ai xây dựng hòa bình vì họ sẽ được gọi là Con Thiên Chúa (Mt 5, 9).
- Kinh Hòa Bình của Cha Thánh Phanxicô dạy chúng ta sống thế nào để đáng được gọi là khí cụ bình an của Chúa.
- Điều 19 Luật Dòng viết: "Như những sứ giả bình an và nhớ rằng sự bình an đó phải được xây dựng không ngừng. Anh chị em, qua đối thoại, hãy tìm kiếm những đường lối đưa đến hiệp nhất và hòa hợp huynh đệ bằng cách tin tưởng vào sự hiện diện của mầm mống thần linh sẵn có nơi con người và vào sức mạnh biến đổi của tình yêu cũng như lòng tha thứ"

III. BỜ ĐÁU MẤT SỰ BÌNH AN

- Bản thân chúng ta có thể tự đánh mất sự bình an mà Chúa ban cho, khi chúng ta phạm tội, khi chúng ta sống đạo hời hợt, khi chúng ta quá lo lắng và tìm kiếm những sự chóng qua đời này.
- Chúng ta có thể làm mất sự bình an trong gia đình, trong cộng đoàn khi chúng ta: Ganh tị điều tốt mà Chúa làm qua anh chị em (Huấn ngôn 8) hoặc nói sau lưng anh chị mình những điều mà mình không thể nói trước mặt vì bác ái (Huấn ngôn 25).
- Và còn bao nhiêu lý do nữa (như khi chúng ta không tha thứ, khi trả đũa, khi không nhìn nhau, không nói chuyện với nhau...). Tóm lại, khi ta cảm

thấy trong lòng mất bình an thì phải mau mau xét mình và sửa đổi cách sống. Khi ta thấy trong cộng đoàn mất bình an thì mỗi người phải làm một điều gì đó để xây dựng lại.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Những lúc gặp truân chuyên, buồn phiền, trắc trở trong cuộc sống, anh chị em đã làm gì để tìm lại niềm vui và bình an trong tâm hồn. Xin chia sẻ.
2. Thử nhìn lại những gì là tốt đẹp, những gương sáng trong HĐĐ chúng ta. Chúng ta cần phát huy và học hỏi gì nơi đó để cho HĐĐ ngày càng trở nên một cộng đoàn chứng nhân.

Bài 10: CÁC BUỔI HỌP HUYNH ĐỆ ĐOÀN

I. CÁC VĂN BẢN LIÊN QUAN

- Điều 24 Luật dòng: "Để cổ võ sự hiệp thông giữa các thành viên, Hội đồng phải lo tổ chức những cuộc họp định kỳ và những cuộc gặp gỡ thường xuyên, cả với những nhóm phan sinh khác, nhất là các nhóm trẻ và sử dụng những phương thế thích hợp nhất để tăng trưởng trong đời sống Phan sinh và đời sống Hội Thánh, khuyến khích mỗi người hướng về đời sống huynh đệ..."
- Điều 26.2 THC: "Trong các huynh đệ đoàn, anh chị em hãy cổ võ sự thông cảm lẫn nhau, lo sao cho bầu khí các buổi họp được niềm nở và phản ánh niềm vui. Anh chị em hãy khích lệ nhau làm việc thiện".
- THC 53.1: "HĐĐ phải tạo cơ hội cho các thành viên gặp gỡ và cộng tác với nhau, qua các buổi họp càng nhiều càng tốt, tùy theo hoàn cảnh và tạo điều kiện thuận lợi để tất cả anh chị em tham dự".
- Điều 24 NQQG: Trong mỗi buổi họp chính thức (tối thiểu một tháng một lần, tối thiểu một buổi họp 90 phút). Nội dung có 9 phần:
 1. Khai mạc (theo sách Nghi Thức)
 2. Đọc Bút Tích Cha Thánh
 3. Kiểm diện
 4. Đọc biên bản buổi họp lần trước

5. Phần thường huấn, học tập
6. Tin tức
7. Sinh hoạt nội bộ
8. Lời nhắn nhủ của Trợ úy
9. Bế mạc theo sách Nghi Thức

II. THỬ NHÌN LẠI: HIỆN TẠI MỘT SỐ HĐĐ ĐỊA PHƯƠNG

- Có HĐĐ không giữ các sinh hoạt định kỳ, sinh hoạt rời rạc, do đó anh chị em không gắn bó với Phan sinh và dành thời gian cho các Đoàn Thể khác, làm cho đời sống Phan Sinh trở thành thứ yếu.
- Có HĐĐ giờ giấc sinh hoạt không phù hợp với hoàn cảnh của anh chị em, như họp trong giờ hành chính, họp vào ngày thường, do đó những anh chị trẻ, những anh chị "còn hiện diện tại thế" lại không thể theo nổi dòng PSTT.
- Có HĐĐ bầu khí các buổi họp thiếu niềm nở và chưa phản ánh niềm vui. Các buổi họp mang tính "hội họp" hơn là "họp mặt". Giảng viên dành hết thời gian và mọi người còn lại không có cơ hội phát biểu, chia sẻ, tâm tình với nhau. Do đó anh chị em không thể trưởng thành, sinh chán nản và trở nên thụ động.

III. ĐIỀU CHỈNH LẠI CÁC SINH HOẠT HĐĐ ĐỊA PHƯƠNG

- Phải duy trì thành nề nếp sinh hoạt định kỳ 1 tháng một lần. Nếu được nên tổ chức sinh hoạt 1 tuần một lần (chẳng hạn 2 buổi huấn luyện người mới, 1 buổi chia sẻ Phúc Âm, 1 buổi học thường huấn). Trong các buổi sinh hoạt dành cho người mới, đề nghị toàn HĐĐ cùng hiện diện để nâng đỡ nhau và có dịp đào sâu ơn gọi. Bên cạnh đó, những dịp gặp gỡ khác, các biến cố vui buồn cá nhân hoặc cộng đoàn cần được thông báo và mời gọi mọi người tham dự.
- Chọn những thời gian họp lý nhất (buổi tối hoặc trong ngày Chúa Nhật) không ảnh hưởng tới sinh hoạt, sức khỏe của anh chị em và thuận lợi cho mọi người có thể tham dự.
- Trong các buổi sinh hoạt nên tạo điều kiện cho mọi người có thể tham gia chia sẻ, thảo luận... bằng cách:
 - a. Đặt nhiều câu hỏi vừa tầm và mỗi người bốc thăm trả lời.

b. Thay đổi người trình bày đề tài.

c. Giao đề tài và tài liệu cho học viên tự soạn và trình bày.

d. Đặt câu hỏi và thảo luận nhóm nhỏ (5,7 người chia theo ngẫu nhiên) để mọi người cùng suy tư, thảo luận, chia sẻ. Đây là một hình thức sinh hoạt rất hiệu quả.

e. Duy trì các buổi chia sẻ "Lời Chúa trong cuộc sống". Đây là điều Phan sinh đặc biệt quan tâm. Chính trong những dịp này anh chị em mới có dịp khám phá ra niềm vui và sức sống của Lời Chúa trong cuộc sống.

- Để các buổi sinh hoạt phản ánh được niềm vui nên sử dụng sách báo, ca hát, văn nghệ, sân chơi, đồ vui, diễn kịch... Khi học Luật Dòng anh chị em có thể vận dụng tập thơ Luật dòng đã được soạn thảo theo thể thơ lục bát, bằng cách hò đối đáp theo các điệu dân ca ba miền như: A li hò lờ, hò hụi, hò kéo lưới...

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Anh chị em thích những hình thức sinh hoạt nào nhất trong các buổi sinh hoạt, học tập của HĐĐ?

2. Những lợi ích, niềm vui anh chị đã nhận được từ các buổi họp mặt, sinh hoạt trong HĐĐ? Anh chị em có đề nghị gì không?

Bài 11: LINH ĐẠO CỦA NGƯỜI PSTT

I. MỞ ĐẦU

Khi đề cập tới những dự định sẽ làm trong triều đại mình, Đức tân Giáo Hoàng Bênêđictô XVI nói: "Chương trình thực sự cai quản Giáo hội của tôi không phải là theo ý riêng tôi, cũng không theo tư tưởng của riêng tôi mà là cùng với toàn thể Giáo Hội lắng nghe Lời và ý Chúa để cho Ngài hướng dẫn và chính Ngài sẽ hướng dẫn Giáo hội trong giờ phút lịch sử này". Câu nói của Đức Giáo Hoàng rất giống với điều được viết trong THC 9,1: "Linh đạo

của người PSTT là một dự phóng đời sống tập trung vào con người Đức Kitô bằng cách đi theo vết chân Người hơn là một chương trình chi tiết để thực thi".

Chúng ta đã học qua nhiều tài liệu về linh đạo PSTT. Bài thường huấn này xin nêu lên 3 điểm trong linh đạo:

1. *Đức Kitô là trung tâm điểm, sách Phúc Âm là kim chỉ đường.*
2. *"Làm điều này mà không bỏ điều kia" (x. Lc 11,42c)*
3. *Sống đạo mọi nơi, mọi lúc và với mọi người.*

II. PHÂN TÍCH NHỮNG ĐIỂM TRONG LINH ĐẠO PSTT

1. Đức Kitô là điểm trung tâm, sách Phúc Âm là kim chỉ đường

a) Đức Kitô là trung tâm của đời sống chúng ta. Nếu hiểu linh đạo là con đường dẫn ta tới đích thì chính Chúa Giêsu đã nói về mình: "Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy" (Ga 14, 6). Ngài là ơn huệ lớn lao nhất mà nhân loại khát khao, mong chờ và mãi tìm kiếm nhưng có người chưa nhận biết. Thánh Phaolô đã viết: "Đối với tôi tất cả mọi sự đều chỉ là thua kém so với sự nhận biết Chúa Giêsu Kitô".

b) Sách Phúc Âm là kim chỉ đường cho chúng ta. Trên núi Tabo, tiếng Chúa Cha phán: "Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người. Các người hãy vâng nghe lời Người" (Mt 17, 5). Trong tiệc cưới Ca-na, lời Đức Mẹ khuyên các gia nhân cũng là lời khuyên dành cho mỗi chúng ta: "Người bảo gì các anh cứ việc làm theo" (Ga 2,5). Còn Đức Giêsu, Ngài gọi những người thực hành lời Ngài dạy: "Người ấy ví được như một người khi xây nhà, đã cuốc, đã đào sâu và đặt nền móng trên đá. Nước lụt có dâng lên, dòng sông có ủa vào nhà, thì cũng không lay chuyển nổi, vì nhà đã xây vững chắc" (Lc 6, 48). Trong đời sống, hỏi có điểm tựa nào vững chắc cho chúng ta? Tiền bạc ư? Con cái ư? Sự quen biết ư? Sức khỏe ư? Có thể chúng ta cần một lúc nào đó, nhưng tất cả đều rất mong manh.

Vậy đâu là điều mà chúng ta phải chọn lựa ưu tiên trong cuộc sống: "Vì thế anh em đừng lo lắng tự hỏi: ta sẽ ăn gì, uống gì, hay mặc gì đây? Tất cả những thứ đó, dân ngoại vẫn tìm kiếm. Cha anh em ở trên trời thừa biết anh em cần tất cả những thứ đó. Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và

đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia Người sẽ thêm cho" (Mt 6, 31-33).

Sống như thế có phải là một sự chọn lựa khôn ngoan không? Cuộc đời các thánh và ngay cả kinh nghiệm một số anh chị em là một minh chứng.

2. "Làm điều này mà không bỏ điều kia"

Đây là lời Chúa Giêsu khiển trách các Kinh Sư và người Pha-ri-siêu giả hình: "Các người nộp thuế thập phân về bạc hà, thì là, rau húng mà bỏ những điều quan trọng nhất trong Lễ Luật là công bình, lòng nhân và thành tín. Phải làm các điều này mà không được bỏ các điều kia" (Mt 23, 23; Lc 11,42c)

Có nhiều người khi được hỏi về linh đạo PSTT đã không ngần ngại nói rằng: Linh đạo PSTT là sống khó nghèo, vui vẻ, bác ái. Lại có người bảo linh đạo PSTT là siêng năng làm việc tông đồ, chu toàn bổn phận gia đình. Những suy nghĩ đó là đúng nhưng chưa đầy đủ. Làm điều này nhưng chưa hề để ý đến các điều khác.

Linh đạo PSTT là một nếp sống đã được viết trong chương II Luật Dòng, gồm 16 điều, từ điều 4 đến điều 19 (chọn tin mừng làm chuẩn, sống Lễ Tế Tạ Ơn, sống Bí Tích Thánh Tẩy, sống canh tân hoán cải, sống cầu nguyện thiết tha, tôn sùng Mẹ Maria, Đức vâng lời cao cả, Đức thanh bần khiêm hạ, Đức trong sạch khiết tịnh, tình huynh đệ chân thành, Làm xã hội hoàn hảo, Công lý cần nêu cao, Sống lao động cần cù, Gia đình quyết chăm lo, Quý trọng mọi tạo vật, Là sứ giả bình an)

Linh đạo PSTT ví như một đóa hoa hướng dương 16 cánh, nếu cắt bỏ đi một vài cánh thì nó chẳng còn đẹp và giá trị gì nữa.

Người PSTT noi gương Thánh Phanxicô sống trọn vẹn, hài hòa và quân bình các điều đã được rút ra từ Phúc âm và cô đọng lại trong bản Luật Dòng. "*Vậy ai tuân giữ các điều này sẽ được Chúa Cha cao cả trên trời chúc phúc, và ở dưới đất sẽ được Chúa Con yêu quý của Người, cùng với Chúa Thánh Linh, Đấng Bảo trợ, và toàn thể các dũng thần thiên quốc và tất cả các thánh ban phúc lành tràn đầy*". Đó là lời chúc phúc của Thánh Phanxicô đã được dùng để kết thúc bản Luật Dòng của chúng ta.

3. Sống đạo mọi nơi, mọi lúc và với mọi người.

Điểm này anh chị em có thể tìm gặp trong lời kinh An Bình của Cha Thánh. Thờ phượng Chúa không chỉ trong Nhà thờ, mà còn cả trong cuộc

sống. Làm chứng nhân không chỉ lúc bình thường mà còn cả khi đau khổ. Dem tin yêu, an bình, nhân ái, vui mừng đến cho những nơi cần đến, đến cho tất cả mọi người chẳng trừ ai.

III. NHÌN LẠI

Linh đạo PSTT rõ ràng đòi hỏi chúng ta nhiều cố gắng. Như để cho bông hoa được tròn 16 cánh, chúng ta phải chấp nhận hy sinh điều này để không mất điều kia. Sống như thế là sống một cuộc đời sống hài hòa với mọi người, mọi tạo vật vậy.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

- 1. Chỗ dựa vững chắc nhất cho chúng ta chính là Chúa Kitô. Anh chị em có trải nghiệm nào về sự xác tín đó?*
- 2. Lời Chúa trong Phúc âm mà anh chị thấy rất đúng trong đời mình là lời nào?*

Bài 12: SỐNG CHUNG TRONG HUYNH ĐỆ ĐOÀN – CHẤP NHẬN LẦN NHAU

I. MỞ ĐẦU

Thời gian trước và sau công đồng Va-ti-ca-nô II, trong Giáo hội đã xuất hiện nhiều cộng đoàn cơ bản. Đây là những nhóm nhỏ Kitô hữu, dưới sự thúc đẩy của Chúa Thánh Thần, đã quy tụ lại để cùng giúp nhau sống đức tin và thực hành sứ vụ loan báo Tin mừng theo một chọn lựa nào đó mà không tách rời khỏi huấn quyền của Giáo Hội. Sự xuất hiện các cộng đoàn cơ bản gợi nhớ về tổ chức HĐĐ sống Phúc Âm của chúng ta, một sáng kiến độc đáo mà Thiên Chúa đã mặc khải cho Cha Thánh. Xa hơn nữa, sự gợi nhớ đưa chúng ta đến với cộng đoàn ngày Lễ Ngũ tuần, một cộng đoàn cơ bản đầu tiên và là khuôn mẫu của Hội Thánh.

Như vậy, khi nhìn lại HĐĐ PSTT, chúng ta càng nhận ra Chúa Thánh Thần đã "dọn sẵn ngôi nhà" và mời gọi chúng ta vào trú ngụ. Và trong ngôi nhà thân yêu đó, ý Chúa muốn chúng ta sống chung với các anh chị em khác như thế nào? Bài thường huấn kỳ này gợi ý cho anh chị em ý thức xây dựng

Huynh đệ đoàn chúng ta thành một cộng đoàn yêu thương. Làm được điều đó, một trong những đòi hỏi là **Sự chấp nhận lẫn nhau**.

II. SỰ KHÁC BIỆT, MỘT Ý ĐỊNH CỦA THIÊN CHÚA

Đọc lại sách Sáng thế hoặc nhìn trong thế giới muôn vật, chúng ta thấy luôn có nhiều sự khác biệt giữa các loài thụ tạo, và ngay trong mỗi loài thụ tạo cũng có nhiều khác biệt với nhau. Trong hơn 6 tỷ người đang sống trên địa cầu hôm nay, không thể tìm ra hai người giống nhau hoàn toàn, dù là hai người song sinh.

Nhìn lại trong HĐĐ, có khi chúng ta cảm thấy ngỡ ngàng và không hài lòng về sự khác biệt tuổi tác, học vấn, khả năng, tính tình... của những anh chị em khác. Cũng như mọi người, chúng ta được Chúa Thánh Thần dẫn vào HĐĐ không phải vì thích một ai đó mà chỉ vì muốn noi gương sống đạo của Thánh Phanxicô.

Dù rằng sự khác biệt có khi làm ta khó chịu nhưng nó lại cần thiết cho đời sống chung. Trong cộng đoàn, Chúa ban cho mỗi người những ân sủng khác nhau để bổ túc cho nhau và thậm chí còn tập sống đức ái bằng cách chấp nhận khuyết điểm của nhau.

III. SỐNG THÀNH HĐĐ, ƠN GỌI CỦA CHÚNG TA

Trong các cộng đoàn Hội thánh, HĐĐ PSTT khác với một số các cộng đoàn khác là những cộng đoàn cùng lứa tuổi, cùng khả năng chuyên môn, cùng sở thích... Trở lại phần mở đầu, HĐĐ PSTT là một cộng đoàn cơ bản, là hình ảnh của cộng đoàn ngày Lễ Ngũ tuần, là hình ảnh của Hội Thánh thu nhỏ. Ở đó Chúa kêu gọi tất cả mọi người, và chính ở cộng đoàn nhỏ bé này chúng ta có được một cảm thức về đời sống Hội Thánh, về việc tông đồ, về tình liên đới và nhất là tình huynh đệ, lòng bác ái Kitô giáo, sự yêu thương của những môn đệ Chúa Kitô.

IV. CHẤP NHẬN CHÍNH MÌNH VÀ CHẤP NHẬN NGƯỜI KHÁC

Không một ai trong chúng ta dám tự nhận mình là người hoàn toàn. Dù vậy Chúa cũng đã yêu thương và ban cho ta được ơn làm nghĩa tử. Chấp nhận chính mình là bằng lòng với những gì không thể thay đổi được, không bao giờ mang mặc cảm bất hạnh hoặc kêu ca trách móc số phận.

Chấp nhận người khác là biết đón nhận những điều tốt lành của anh chị em như là một ân huệ Chúa ban cho HĐĐ, từ đó không còn ganh tỵ khi thấy người khác hơn mình (HN 7). Còn với những anh chị em yếu đuối, bất toàn cả về khả năng cũng như nhân đức, không những ta không nên coi thường, chỉ trích mà còn phải có trách nhiệm cố gắng sống bù đắp lại cho họ. Đó cũng là cách bù đắp cho nhiệm thể Chúa Kitô. Trong kinh nhật tụng của chúng ta có câu: "Anh em hãy chịu đựng những khuyết điểm của nhau, vì như thế anh em mới giữ trọn Luật của Chúa Kitô".

Đối với những anh chị em có trách nhiệm cao trong HĐĐ và ngay cả cấp cao hơn, dù rằng trách vụ đòi hỏi họ nhiều nhưng nếu bản thân họ có tỏ ra bất xứng thì chúng ta cũng cần tỏ ra thông cảm và yêu thương họ nhiều hơn nữa. Có được những anh chị em tốt lành là một ơn Chúa ban. Ai đã huấn luyện nên một Mẹ Tê-rê-sa Cal-cut-ta, một Đức Giáo Hoàng thánh thiện Gioan Phaolô II? Đó là ơn Chúa ban cho nhân loại. Vậy thì chúng ta phải ra sức hoán cải, hy sinh để xin Chúa ban cho HĐĐ những ơn gọi tốt lành, những anh chị em xứng đáng.

Suy cho cùng, mình cũng như những anh chị em vào HĐĐ tất cả đều đã hy sinh, dấn thân vì Chúa, chúng ta ai cũng muốn được thông cảm, khích lệ hơn là bị chỉ trích, bị loại trừ.

Có lắm khi chúng ta đòi hỏi người khác phải như thế này, thế kia, nhưng chúng ta không biết khả năng họ chỉ có giới hạn, hoàn cảnh họ có những khó khăn. Khi đòi hỏi người khác, mình phải đòi hỏi chính mình trước đã.

Mỗi người trong chúng ta đều cần được người khác chấp nhận, chúng ta cần một bầu khí yêu thương. Chính khi sống trong bầu khí yêu thương, con người sẽ lớn lên, sẽ biến đổi. Chúng ta cũng tin vào sức mạnh của tình yêu thương và sự tha thứ có khả năng thay đổi người khác.

Có nghĩ và sống như thế HĐĐ chúng ta mới trở thành một cộng đoàn Tin Mừng và sự đóng góp chủ yếu của chúng ta cho Hội Thánh là xây dựng một cộng đoàn yêu thương.

VI. PHẦN KẾT

Anh em hãy trở nên trọn lành như Cha của anh em ở trên trời là Đấng trọn lành. Đó là mệnh lệnh của Chúa Giêsu, đó cũng là lý tưởng của người PSTT. Chúng ta ước ao mình càng ngày càng thăng tiến đời sống về mọi mặt. Ước

mơ trong HĐĐ, trong Dòng chúng ta có những gương sáng, đó là điều chính đáng. Tuy nhiên có được những con người như vậy là ân huệ Chúa ban. Ân huệ đó có thể có nếu chúng ta biết chấp nhận chính mình, chấp nhận anh chị em với những lỗi lầm, thiếu sót để không phải hài lòng mà để cố gắng từ đó canh tân.

Chúng ta cầu xin Chúa cho ta biết chấp nhận những điều không thể thay đổi được, cũng như có nghị lực để thay đổi những gì có thể đổi thay.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

Chấp nhận chính mình và chấp nhận anh chị em khác là một đòi hỏi cần thiết để có sự bình an nội tâm, niềm tin tưởng lạc quan và cộng tác với nhau xây dựng HĐĐ thành cộng đoàn yêu thương. Anh chị em nghĩ gì về câu đó?

Bài 13: VÁC THẬP GIÁ MÀ THEO CHÚA

I. MỞ ĐẦU

Trong 8 mối phúc, mối phúc đầu tiên dành cho những người có tinh thần nghèo khó, và mối phúc thứ tám dành cho những ai bị bách hại vì sống công chính. Cuộc đời tại thế của Chúa Giêsu cũng khởi đầu bằng nghèo khó và kết thúc trên cây thập giá. Thánh Phanxicô không những chỉ muốn đồng hình đồng dạng với Chúa Kitô trong đời nghèo khó mà ngài còn ước ao được nếm thử sự đau đớn của những vết đinh của Thầy mình.

Đau khổ và thập giá là điều không mấy hấp dẫn, thế nhưng Chúa Giêsu cũng đã sống qua. Vào dòng PSTT, bước theo vết chân Chúa Giêsu theo gương thánh Phanxicô. Con đường đó dẫn đến vinh quang bất diệt, nhưng cũng đòi hỏi chúng ta: "phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo" (Mt 16, 24)

Bài thường huấn kỳ này là dịp để chúng ta cùng ngồi lại chia sẻ những suy nghĩ về một vấn đề khá gai góc trong cuộc sống mà không ai có thể tránh né được: THẬP GIÁ TRÊN ĐƯỜNG ĐỜI THEO CHÚA.

II. THẬP GIÁ TRÊN ĐƯỜNG ĐỜI THEO CHÚA

Có thể kể tới ba loại thập giá mà người PSTT chúng ta phải đảm trách:

1. Thập giá của chính mình:

Trước hết phải khiêm tốn tự thú rằng có những đau khổ do ta tạo ra "bụng làm dạ chịu, chẳng dám trách ai". Rồi kể đó, ta hãy kể tới những khó khăn của trách nhiệm, những đau đớn do bệnh tật thể xác, những đau khổ trong tâm hồn mà làm người không ai tránh khỏi.

2. Thập giá trên đường đời:

Đó là những đau khổ "quýt làm cam chịu". Người ta đánh nhau ở Trung đông làm xăng dầu tăng giá, ảnh hưởng tới đời sống gia đình tôi, những điều phiền phức người khác gây ra mà tôi chịu hậu quả, rồi những tai họa bất ngờ giáng xuống... Có những lúc tôi tự hỏi: "Tại sao lại là tôi, tại sao những sự dữ lại đè lên vai tôi?" Không hiểu nổi, cũng như ông Gióp, có khi tôi buông lời oán trách Thiên Chúa nhân từ: Tại sao Chúa gửi thập giá cho tôi? Dù biết rằng nghĩ như thế là sai.

3. Thập giá cho người sống công chính:

Chuyện thế gian không thiếu gì cảnh:

"Người trung mắc nạn lao tù

Để cho kẻ nịnh võng dù nghênh ngang"

Còn trong Giáo hội, không nhắc tới thời bách đạo, thời Giáo hội bị loại bỏ, thì bất cứ ai dẫn thân trên con đường "tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Ngài" dù ở thời nào, xã hội nào cũng đều không tránh khỏi thua thiệt, hy sinh và cả nhiều sự mất mát khác nữa. Đừng kể đâu xa, cứ quan sát những ai dẫn thân vào gánh vác công việc Hội đoàn, Giáo xứ thì chúng ta cũng rõ.

III. CHẤP NHẬN VÀ YÊU MẾN THẬP GIÁ

Có những loại thập giá mà ai cũng phải vác lấy, đó là trách nhiệm. Đã là trách nhiệm thì luật công bình và bác ái không cho phép ta chất lên vai người khác cách vô cớ. Với những loại thập giá không chờ mà đến, thập giá muôn đời vẫn có, thì càng chạy trốn, càng kêu trách, thập giá càng trở nên nặng

nè. Tốt nhất là hãy chấp nhận nó, và cố học trong đó về ý nghĩa cuộc đời, về Thiên Chúa và về thân phận con người.

Ta sẽ nghĩ gì về những người đã tự nguyện lao vào khó khăn, nguy hiểm vì yêu thương người khác, vì yêu mến lý tưởng của mình. Họ là người đại dốt chẳng? Không, sự cao cả của con người là ở chỗ đó. "Không có tình yêu nào cao quý bằng tình yêu của người dám hy sinh mạng sống vì người mình yêu.

Cuối cùng, một loại thập giá trên con đường thực thi sứ mạng của Giáo Hội. Đó là trách nhiệm, những công việc mà ơn gọi đòi ta phải làm. Con đường phục vụ không phải lúc nào cũng suông sẻ, như ý, mà có khi ta gặp phải nhiều thử thách tưởng như không có Chúa trong đời. Thánh Phanxicô trong câu chuyện **Niềm vui trọn hảo**,

IV. KẾT LUẬN

Thật ra cuộc sống luôn ban tặng cho chúng ta những điều tuyệt vời mà vì quá nghĩ tới mình nên ta không nhận ra. Sự thất bại cho ta những kinh nghiệm quý báu, sự đau khổ giúp ta có nghị lực, sự mất mát cho ta quý trọng những gì mình đang có. Kể cả sự chết cũng là một điều tất yếu để bước vào sự sống khác tốt hơn. Thật không ngoa khi có người đã nói: "Người đau khổ nhất là người suốt đời không gặp đau khổ". Có những người mà ai đó nghĩ rằng họ bất hạnh nhưng chính họ là người luôn hạnh phúc. Họ luôn tự nhận mình là người bất hạnh và họ vẫn sống có ích cho đời. Quan niệm đúng về thập giá sẽ đưa ta đến chỗ yêu mến và biết trân trọng.

Đau khổ và thập giá là vấn đề muôn thuở của con người, là mầu nhiệm khó có thể phân tích và giải quyết một cách rõ ràng, dứt khoát.

Như người tử tội bên thập giá Núi Sọ đã nói rằng: "Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì xứng với việc đã làm. Chứ ông này đâu có làm điều gì trái" (Lc 23, 41). Những lúc chúng ta phải đương đầu với đau khổ, thử thách, cách tốt nhất là nhìn lên thập giá của Chúa Kitô để suy gẫm: Tại sao Ngài là Đấng đầy quyền năng, là Đấng Thánh lại chịu đau đớn và nhục nhã? Chính những lúc như vậy chúng ta sẽ hiểu phần nào ý nghĩa của thập giá, và ta sẽ được Ngài tiếp thêm sức mạnh để tiếp tục bước đi.

Con đường của Chúa Kitô phải ngang qua thập giá, đã phục sinh và đến với sự sống vinh quang bất diệt. Tin rằng đi theo con đường của Chúa thì Chúa

ở đâu chúng ta cũng sẽ được ở đó. Đó là niềm hy vọng và niềm tin của chúng ta. Vì những hy sinh, những đau khổ đời này chẳng là gì so với vinh quang và hạnh phúc lớn lao mà chúng ta sẽ được Chúa ban tặng.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

- 1. Khi kể lại những gian khổ trong quan khứ, cảm xúc của anh chị thường như thế nào?*
- 2. Những lúc gặp đau khổ, buồn phiền, anh chị thường suy nghĩ và tìm cách giải quyết như thế nào?*

Bài 14: CỔ VÕ ƠN GỌI PHAN SINH

I. MỞ ĐẦU

Không có ai trong chúng ta đến với Phan sinh mà không qua một "cơ duyên" nào đó. Những cơ duyên đó đều nằm trong sự quan phòng của Thiên Chúa, "Nếu Cha Ta không lôi kéo thì không ai có thể đến được với Ta". Thiên Chúa lôi kéo chúng ta nhiều cách, có khi Ngài dùng người này, người kia để mời gọi một số anh chị em đến với Phan sinh, như những bài chia sẻ trong tập "Tôi vào Phan sinh" đã kể lại. Phần nhiều trong chúng ta đều vui mừng vì được gia nhập vào gia đình Phan sinh, lẽ nào chúng ta không chia sẻ cho người khác niềm vui đó.

II. CỔ VÕ ƠN GỌI

Tổng Hiến chương Điều 45 viết:

- 1. Khởi dậy các ơn gọi cho HĐĐ là bổn phận của tất cả anh chị em và là một dấu chỉ sức sống của chính các HĐĐ. Xác tín về giá trị của nếp sống Phan Sinh, anh chị em hãy cầu xin Thiên Chúa ban ân sủng ơn gọi Phan Sinh cho các thành viên mới.*
- 2. Mặc dầu không gì có thể thay thế chứng tá của mỗi người và của các HĐĐ, các Hội đồng vẫn phải dùng những phương thế thích hợp để cổ vũ ơn gọi Phan sinh Tại Thế.*

Như vậy việc cổ võ ơn gọi là việc thường xuyên cần thiết và rất quan trọng, đòi hỏi chúng ta phải cầu nguyện, cân nhắc, tìm hiểu những gì Tổng hiến chương, Nội quy và đường hướng của Dòng nhắm tới để có những thành viên mới phù hợp. Tránh thái độ phó mặc "chờ Chúa gọi đến" hoặc gặp ai cũng mời vào cách ô ạt để rồi sau này sẽ phải gặp khó khăn.

III. NHỮNG ĐIỀU CẦN NHẮC LẠI

- Việc giới thiệu người mới là việc của mọi người nhưng cần tham khảo ý kiến Hội Đồng trước khi đưa họ đến.
- Không mời vào các người quá trẻ hoặc quá già vì Dòng chỉ cho khán những ai trên 20 tuổi và đang cần tới lứa tuổi trung niên hoặc dưới 60 để có thể đáp ứng yêu cầu của Luật mới.
- Nên mời những người có dấu chỉ muốn hoán cải, những người yêu mến Giáo Hội, quan tâm đến việc đạo, những người có thể làm tông đồ, phục vụ, giúp ích, những người có đức tính nghèo khó, khiêm tốn, hiếu hòa, đơn sơ, vui tươi.

III. VẬN DỤNG CÁC PHƯƠNG THỂ THÍCH HỢP

Trước khi bàn tới phương thể quảng bá và mời gọi, chúng ta phải chuẩn bị một hình ảnh tốt về những chứng tá cá nhân, về một HĐĐ Phan Sinh có sức thu hút.

- **Chứng tá cá nhân và của HĐĐ** không thể thiếu những nét đặc trưng như tinh thần nghèo khó trong cách sống, khiêm tốn và nhiệt tâm phục vụ Chúa, phục vụ mọi người, sự hiếu hòa và khả năng cộng tác với người khác, sự đơn sơ, bình an và vui tươi của một con người đã được tái sinh trong Chúa.
- **Quảng bá Phan Sinh.** Hai tiếng Phan Sinh ngày nay đã dần trở nên một từ ám chỉ những giá trị mà thánh Phanxicô và gia đình Người đã đóng góp cho thế giới và Giáo Hội. Quảng bá cho người khác biết và yêu mến vị Thánh Nghèo và gia đình người thì không thể không sử dụng tới sách báo, phim ảnh, văn chương, nghệ thuật và các hoạt động mang nét Phan Sinh.
- **Mời gọi trực tiếp.** Ôn gọi Phan Sinh là ơn gọi đặc biệt, chúng ta được kêu gọi để sống chứng nhân và lãnh nhận một sứ mạng nên Phan sinh chỉ phù hợp sinh lợi ích với một số người nào đó thôi. Chúa Giêsu đã cầu nguyện và chỉ chọn 12 tông đồ để giao cho một sứ mạng. Việc mời gọi trực tiếp, đồng thời đón nhận những ai có thiện chí tự tìm đến, rồi qua thời gian tìm hiểu, huấn luyện, duyệt xét, chúng ta mới có thể tìm được những ơn gọi phù hợp. Thực tế dạy chúng ta

phải coi trọng việc tuyển người mới. Coi trọng phẩm chất hơn là chạy theo số lượng.

IV. PHẦN KẾT: CỔ VÕ ƠN GỌI DÒNG NHẤT, DÒNG NHÌ, GIỚI TRẺ PHAN SINH, PHAN SINH TẠI VIỆN

Chúng ta phải luôn giữ mối dây hiệp thông trong gia đình Phan Sinh để cùng làm sống lại đặc sủng mà thánh Phanxicô đã lãnh nhận. Sự lớn mạnh của Dòng Nhất, Dòng Nhì, Dòng Phan sinh Tại viện, Giới Trẻ Phan Sinh trong thực tế đã góp phần vào sự lớn mạnh của PSTT. Chúng ta cảm tạ Chúa vì những hồng ân mà Thiên Chúa vẫn ưu ái cho Phan Sinh, về sự thu hút của thánh Phanxicô, về mảnh đất tâm hồn người Việt rất phù hợp cho hạt giống Phan Sinh. Trong trách nhiệm của chúng ta, anh chị em hãy ra sức cầu nguyện, hỗ trợ, cổ vũ cho ơn gọi Phan Sinh nói chung và Phan Sinh Tại Thế nói riêng. Làm như thế là chúng ta đã đóng góp cho việc xây dựng thế giới và Giáo Hội vậy.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

- 1. Chúng ta có thể làm gì để hỗ trợ cho việc phát triển ơn gọi Dòng Nhất, Dòng Nhì, Phan sinh Tại viện, GTPS ?*
- 2. Dòng PSTT đang nhắm tới việc phát triển những ơn gọi ở tuổi trung niên. Việc trẻ hoá này có cần thiết không, có khó khăn không, chúng ta đành bó tay hay quan tâm hết mức để thực hiện?*
- 3. Thử đề nghị vài phương thế cổ vũ thêm ơn gọi trong HĐĐ chúng ta.*

Bài 15: TỰ HUẤN LUYỆN

I. MỞ ĐẦU

Việc huấn luyện để trở thành người PSTT là một hành trình bắt đầu từ khi gia nhập HĐĐ và kéo dài suốt cả cuộc đời. Mỗi người chịu trách nhiệm về sự huấn luyện của chính mình, cộng thêm sự giúp đỡ của toàn thể HĐĐ, Hội đồng với anh/chị Phục Vụ, người Phụ trách Huấn luyện và vị Trợ úy tinh thần. Việc huấn luyện không phải chỉ gói gọn trong một số bài học cần thiết và cơ bản, mà còn bao gồm nhiều yếu tố khác như hoạt động, đời sống...

Từ sau Công đồng Va-ti-ca-nô II (1962-1965) người Kitô hữu giáo dân đã có một vai trò đáng kể trong đời sống Hội Thánh. Người PSTT theo khuôn mẫu của Luật Dòng mới (1978) cũng có những đòi hỏi cao hơn để có thể thích hợp với một thời đại đang đổi thay nhanh chóng. Trong một bối cảnh như vậy, mỗi người PSTT đều cần phải quan tâm hơn nữa về việc tự huấn luyện chính mình.

II. TỰ HUẤN LUYỆN NHỮNG GÌ? CÁCH NÀO?

1. Tự huấn luyện để phục vụ một cùng đích

Chúa Giêsu đã đọc, đã thảo luận và hiểu rõ Kinh Thánh. Chúa quan tâm những chuyện đời thường (đưa vào dụ ngôn). Chúa biết ít nhiều chuyên môn như: chữa bệnh, làm thợ mộc, đánh cá, biết hát thánh vịnh và hiểu biết tâm lý con người. Chung quy tất cả những hiểu biết và khả năng của Ngài đều nhằm mục đích: Tôn vinh Thiên Chúa và cứu độ loài người. Trở nên giống Chúa Kitô, chúng ta ra sức trang bị cho mình những hiểu biết và khả năng để nhằm phục vụ cho cùng một mục đích đó. Làm như vậy là chúng ta đã thống nhất đời sống trong Chúa Kitô và đó cũng là bí quyết của đời sống Phan sinh.

2. Tự huấn luyện về đời sống Kitô hữu và Phan sinh

Việc huấn luyện người PSTT cần phải tập trung vào cuộc đời Chúa Kitô và Phúc âm nhiều hơn nữa. Mỗi anh chị em phải đạt đến mức độ "Say mê một con người: Chúa Kitô. Say mê một quyển sách: Phúc Âm". Vì tất cả các nội dung huấn luyện về Nhân Bản, Phan Sinh, Kitô Giáo, từ lý thuyết tới đời sống, không chỗ nào lại không thể đem đối chiếu "**từ Phúc âm đến đời sống và từ đời sống tới Phúc Âm**". Mỗi người phải tự mình đọc, tìm hiểu, suy gẫm để hiểu cho thấu đáo, sau đó đem ra thực hành. Không có kinh nghiệm cá nhân về Lời Chúa sẽ khó lòng chia sẻ. Bởi thế, có người Phan Sinh ngại chia sẻ Phúc âm, nhưng may thay, phần lớn các anh chị em đều rất say mê, thích thú.

Chưa đủ, sự thấm nhuần Phúc âm còn thôi thúc chúng ta tìm kiếm Chúa Kitô ở những nơi mang dấu vết Người, như trong các sách báo Kitô Giáo, trong đời sống Hội Thánh và cả trong đời sống xã hội. Là người Phan Sinh, chúng ta phải không ngừng tự học hỏi các sách báo, tài liệu Kitô Giáo, Phan Sinh, dự các khóa học hỏi, huấn luyện khi có thể được.

3. Tự huấn luyện về đời sống tại thế

Đặc điểm của người PSTT là vừa thuộc về Hội Thánh, vừa thuộc về xã hội, đó là một thực tại không thể phân chia.

- Để có thể phục vụ trong Hội Thánh, anh chị em phải tự huấn luyện mình về những gì cần cho công việc tông đồ. Những kiến thức về Kinh Thánh, Giáo lý, Phụng vụ, Lịch sử Giáo Hội, các văn kiện Công Đồng, các Giáo Huấn của Hội Thánh, những chuyên môn trong công tác tông đồ, Giáo Hội và Dòng dù cố gắng mấy cũng không thể huấn luyện đầy đủ cho người giáo dân. Bởi thế mỗi người phải tự mình học hỏi. Đọc sách báo, tài liệu là một ví dụ.

- Để có thể góp phần xây dựng một thế giới công bằng và huynh đệ hơn, anh chị em phải chu toàn các bổn phận phù hợp với việc chuẩn bị và thực hành nghề nghiệp (HC 20,2). Ở lãnh vực này thì mỗi người phải tự trang bị cho mình mà không thể chờ đợi ở đâu khác.

Người nông dân, công nhân, doanh nhân, trí thức lành nghề mới có thể góp phần hữu hiệu vào việc xây dựng xã hội. Tất cả các kỹ năng nghề nghiệp chính đáng, các phương tiện do con người phát minh đều có thể góp phần vào sứ mạng của Hội Thánh trong thế giới ngày nay.

III. PHẦN KẾT

Không tiến thì lùi, đó là quy luật của cuộc sống. Đừng ai nghĩ rằng mình đã lớn tuổi, hết cơ hội. **Hãy trở nên như trẻ nhỏ** (lời Chúa). **Nào, chúng ta hãy bắt đầu lại** (Cha Thánh). Trẻ còn hơn không, mà không bao giờ là trẻ cả.

Học làm người Phan sinh. Một gánh nặng hay là một niềm vui? Là một niềm vui. Vì khi ta còn học hỏi là ta còn đang hiện diện, đang sống. Và cuộc sống sẽ luôn kỳ diệu, mới mẻ với những ai không ngừng hoàn thiện mình.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Qua bài học, xin anh chị góp ý kiến thêm: anh chị đã tự huấn luyện mình bằng cách nào?
2. Lúc này, anh chị có học hỏi, đọc sách báo gì hay không? Có sự tiến bộ nào trong đời sống của anh chị không?

Bài 16: LÀM CHỨNG CHO SỰ THẬT

I. MỞ ĐẦU

Người Kitô hữu giáo dân sống đạo giữa môi trường trần thế, có một sứ mạng rất cấp thiết, đó là: làm chứng cho Sự thật. Cấp thiết bởi đó là đòi hỏi của Tin Mừng và của thế giới ngày nay, khi mà sự giả dối đã tràn lan khắp mọi lãnh vực.

II. TỪ PHÚC ÂM ĐẾN CUỘC SỐNG

1. Từ Phúc âm:

Những câu Lời Chúa sau đây đã quá quen thuộc với chúng ta:

- *Tôi là Con Đường, là Sự Thật và là Sự Sống*
- *Quả thật, quả thật, tôi nói cùng các người ...*
- *Có thì nói có, không thì nói không. Mọi sự thêm thắt đều bởi lòng tà mà ra.*
- *Không có điều gì giấu kín mà rồi không bị lộ ra.*
- *Chính Sự Thật sẽ giải thoát các người.*
- *Tôi đến để làm chứng cho Sự Thật, ai thuộc về Sự Thật thì nghe tiếng tôi.*

2. Đến cuộc sống:

Sự thật là gì? Đó là thắc mắc của Philatô và đôi khi là của chúng ta. Bởi sự giả dối thì đầy tràn, sống chung với nó dần hóa thành quen đến độ có khi chúng ta nghi ngờ tất cả. Đâu là sự thật? Đâu là sự giả dối? Từ một người giả bộ đáng thương để khai thác lòng tốt của người khác, đến hàng hóa giả, bằng cấp giả, tiền giả... Lòng tốt của chúng ta bị thử thách, lợi dụng dần dà con người trở nên nguội lạnh và có khi cũng tập tành sống giả dối. Niềm tin của chúng ta bị chao đảo, ta nghi ngờ tất cả những sự tốt lành phải chăng chỉ có trên lý thuyết. Bởi thế Chúa Giêsu, Đấng đến để "Làm chứng cho Sự Thật", thường lên án gay gắt những thói giả hình, dối trá.

III. TỪ CUỘC SỐNG ĐẾN PHÚC ÂM

1. Tại sao vẫn có sự giả dối:

Tôi thường đưa ra vài lý do để biện minh cho mình:

- Đi với ma thì mặc áo giấy: Phải "sống chung với giả dối", nếu không, tôi sẽ bị loại trừ. Nghĩ như vậy thì cần gì phải "đem chân lý vào chốn lổn lổn".
- Tôi lỡ phạm sai trái, tôi phải nói dối, chạy tội vì sợ hình phạt và cứ thế, tôi lẫn lẩn trong vùng bóng tối của một đời sống tối tăm, thất bại. Và nếu như vậy thì tôi chẳng cần tới ơn tha tội, tôi chẳng cần hoán cải, đổi mới lối sống.
- Tôi sống giả dối vì quyền lợi trước mắt: Có lắm người vì giả dối mà đã gánh những hậu quả tù tội, mất danh dự và mất tất cả vì "không có gì giấu kín mà rồi không bị lộ ra".
- Tôi tin rằng có những "Sự giả dối vô hại", "sự giả dối có thiện ý". Thực tế cho thấy không có sự giả dối nào là vô hại và không mang hậu quả xấu. Tại sao tôi không chọn một cách giải quyết khác hợp với sự thật. Có thì nói có, không thì nói không. Nếu không cần phải nói sự thật thì cứ giữ im lặng.

2. Phải đem cuộc sống trở về với Phúc Âm

*Gian ngoa chẳng lại thật thà,
Lừa thương, tráo đấu, chẳng qua đong đầy.*

Mặc dù sự giả dối có lúc hoành hành và có vẻ thắng thế nhưng chỉ một lúc nào đó thôi. Còn Sự thật luôn có một sức mạnh của nó, vì cuối cùng thì Sự Thật sẽ thắng. Những người sống ngay thật có thể họ bị hiểu lầm, thua thiệt, nhưng nhờ kiên trì, họ đã tạo uy tín và đạt được thành công, hoặc dù không thành công thì cũng thành danh, thành nhân. Chúa Giêsu đến để làm chứng cho Sự Thật, để rồi chịu bản án trên thập giá. Nhưng có phải Ngài đã thất bại chẳng? *Thầy đã thắng thế gian rồi.* Ngài là Chúa của chúng ta.

IV. LÀM CHỨNG CHO SỰ THẬT

Người Kitô hữu giáo dân ở môi trường tại thế, trong xã hội ngày nay, chúng ta có nhiều cơ hội để làm chứng cho Sự Thật, chỉ có Sự Thật mới giải thoát chúng ta khỏi vòng nô lệ, nâng cao phẩm giá con người và uy tín của đất nước, lấy lại lòng tin giữa người với người. Chúng ta có trách nhiệm đem

chân lý vào chốn lỗi lầm. Sống theo luật Dòng: Công lý cần nêu cao, Làm xã hội hoàn hảo. Làm chứng cho sự thật, một sứ mạng chớ lãng quên.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Qua bài thường huấn này, anh chị có những suy nghĩ gì? Xin chia sẻ.
2. Anh chị sẽ làm gì để làm chứng cho Sự Thật?

Bài 17: BÍ QUYẾT CỦA NIỀM VUI HOÀN HẢO

I. MỞ ĐẦU

Khát khao muôn đời của con người là được sống an vui. Ai trong chúng ta lại chưa một lần nếm thử niềm vui trong cuộc sống? Niềm vui khi Xuân về, đất trời đổi mới; niềm vui khi một ước mơ của chúng ta trở thành hiện thực. Nhưng sự thật cuộc đời lại ít khi như những ước mơ. *Ngày vui ngắn chẳng đầy gang*. Xem ra niềm vui vẫn là một thứ "hàng hiếm" và nỗi buồn thì tràn ngập đó đây. Phải thế chăng? Vậy Chúa Cứu Thế đã đem tin mừng đến trần gian, Ngài đã ban Niềm Vui cho chúng ta ở đâu? Và thánh Phanxicô đã gặp được Niềm Vui đó chưa?

II. ĐI TÌM BÍ QUYẾT:

Người Phan Sinh vẫn quen tìm bí quyết cuộc sống ở trong Phúc Âm:

1. Khi nhóm Bảy Mười Hai trở về hớn hờ nói: "*Thưa Thầy, nghe đến danh Thầy, cả ma quỷ cũng phải khuất phục chúng con*". Đức Giêsu bảo các ông: "*...Anh em chớ mừng vì quỷ thần phải khuất phục anh em, nhưng hãy mừng vì tên anh em đã được ghi trên trời*" (Lc 10,17-20)
2. Lược lại tích truyện "Niềm vui trọn hảo" chúng ta sẽ thấy thánh Phanxicô đã thấm nhuần tư tưởng Phúc Âm về niềm vui ở mức độ nào.

"Này Lêô, nếu Anh em Hèn mọn là những kiểu mẫu thánh thiện, làm nhiều phép lạ, thông thái, đưa nhiều người về với Chúa; những điều đó cũng chưa phải là niềm vui hoàn toàn".

Và thánh Phanxicô đã tưởng tượng ra một câu chuyện: "Khi chúng ta trở về Tu Viện, bị chính những anh em trong Dòng xua đuổi, nhục mạ, đánh đập, bỏ đói mà chúng ta vẫn vui vẻ chịu đựng và một lòng yêu mến anh em thì đó là niềm vui hoàn toàn".

Và thánh nhân kết luận: "Kể cả các ơn lành Chúa Thánh Thần mà Chúa Kitô ban cho các bạn hữu Ngài, thì trọng hơn hết là ơn biết thắng bản thân, biết chịu đựng những đau khổ, những nhục nhã, những thiếu thốn ở đời vì lòng mến Chúa Kitô..."

III. BÍ QUYẾT CỦA NIỀM VUI HOÀN HẢO

Vậy qua lời dạy của Chúa Giêsu và qua câu chuyện "Niềm vui hoàn toàn", chúng ta học được bí quyết ở chỗ nào?

1. Niềm vui lớn nhất là Thiên Chúa đã yêu thương cứu độ chúng ta. Tên chúng ta đã được ghi trên trời.

Chúng ta đã được Thiên Chúa ban ơn qua bí tích Rửa Tội, ơn gọi làm Kitô hữu. Chúa lại kêu gọi dân thân theo Ngài bằng ơn gọi Phan Sinh. Ơn gọi đó không làm mất đi những niềm vui tự nhiên cũng như những niềm vui siêu nhiên Chúa đã ban. Chúa không muốn chúng ta chỉ dừng lại ở những niềm vui dễ nhận biết nhưng cần phải biết về một niềm vui to lớn hơn, niềm vui khởi đầu cho mọi niềm vui. Đó là niềm vui được yêu thương, được làm nghĩa tử của Thiên Chúa. Niềm vui trọn vẹn chỉ có trong Chúa mà thôi.

2. Niềm vui vượt lên trên mọi nghịch cảnh:

"Thiên Chúa làm cho mọi sự đều sinh ích cho những ai yêu mến Người, tức là cho những kẻ được Người kêu gọi theo như ý Người định. Vì những ai Người đã biết từ trước, thì Người đã tiền định cho họ nên đồng hình, đồng dạng với Con của Người... Những ai Người đã kêu gọi thì Người cũng cho hưởng phúc vinh quang" (Rm 8, 28-30). Bởi thế, khi gặp nhục nhã, gian khổ vì Danh Chúa, người PSTT học theo thánh Phanxicô, hãy coi đó là niềm vui vì có cơ hội để đồng hình, đồng dạng với Chúa Kitô. Vui vì trong Chúa, không có sự hy sinh nào lại không sinh ra hoa trái tốt tươi.

3. Niềm vui không ai lấy mất đi được:

Nếu chúng ta trung thành bước đi trên con đường ơn gọi thì "không ai có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Kitô" (Rm 8, 35-39) và bởi có Chúa luôn ở cùng nên "Niềm vui của chúng ta không ai lấy mất đi được" (Ga 16, 22). Đó là kinh nghiệm của thánh Phaolô, thánh Phanxicô cũng như những ai trung thành theo Chúa.

IV. KẾT LUẬN:

Bình An và Niềm Vui là dấu chỉ một người đã được tái sinh trong Chúa Kitô. Điều 19 Luật Dòng dạy: "Là những sứ giả của niềm vui hoàn hảo, anh chị em hãy ra sức mang niềm vui và niềm hy vọng cho người khác trong mọi hoàn cảnh". Tâm hồn có ngập tràn niềm vui, chúng ta mới có thể loan báo Tin Mừng bằng một cuộc sống vui tươi.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

- 1. Niềm vui hoàn hảo là niềm vui trong mọi hoàn cảnh, niềm vui không ai có thể lấy mất đi được. Anh chị đã gặp được niềm vui đó trong đời sống chưa?*
- 2. Trong đời sống, có khi nào anh chị dù đã cố gắng sống tốt nhưng vẫn gặp chuyện rắc rối, bị hiểu lầm, bị phê phán chưa? Những lúc như thế, anh chị suy nghĩ và xử trí ra sao để tìm lại bình an và niềm vui?*